

परमेश्वराच्या हाताने मार्गदर्शित

हबक्कूकच्या दोन पट्ट्या

Jeff Pippenger

2012-10-16

हबक्कूकच्या दोन पट्ट्या 95 पैकी 4

साधारणपणे एका तासाच्या सादरीकरणात माझ्यासाठी आठ पानांच्या नोंदी पूर्ण करणे खूपच कठीण असते. आणि आपण लक्ष दिल्यास, आपल्याकडे 20 पाने आहेत; म्हणून, मी फक्त आपणास हे कळवित आहे की या नोंदी मी वाचून दाखविण्याचा माझा हेतू नाही. येथे दिलेल्या काही उताऱ्यांचे मी वाचन करण्याचा माझा हेतू आहे, जेणेकरून LiveStream वर पाहणाऱ्यांना, जे या नोंदी डाउनलोड करू शकतात, त्याचा लाभ होईल; आणि जे शेवटी हे DVD वर पाहतील, त्यांच्यासाठीही हे नोंदीत उपलब्ध राहिल, जर त्यांच्या जवळ हे लेख आधीपासून उपलब्ध नसतील. आपण ज्याविषयी विचार करीत आहोत ते म्हणजे हबक्कूकच्या दोन पाट्या; आणि या टप्प्यावर आपण जे काही करीत आहोत ते एवढेच की 1843 च्या या चार्टवर दर्शविलेल्या सत्यांशी Ellen White सहमत होती, हे सिद्ध करण्याचा प्रयत्न करीत आहोत.

काल आपण समाप्त केलेल्या पहिल्या तीन सादरीकरणांत असे दाखविण्यात आले की एलेन व्हाईट यांनी Early Writings, पृष्ठ 236 मध्ये 2520 या समय-भविष्यवाणीला वैध म्हणून स्पष्टपणे आणि विशिष्ट रीतीने मान्यता दिली आहे.

इ.स. १८४४ च्या मार्च महिन्यात झालेल्या पहिल्या निराशेबद्दल बोलताना ती म्हणते की, त्या निराशेनंतर मिलरवादी बायबलचा अभ्यास करीत राहिले, आणि त्यांनी शोधून काढले की ज्या त्याच पुराव्यांच्या आधारे त्यांनी २५२०, २३००, आणि १३३५ यांसाठी इ.स. १८४३ हे वर्ष भाकीत केले होते, तेच पुरावे नंतर इ.स. १८४४ मध्ये ओळखले गेले, हे सिद्ध करण्यासाठी की हे भविष्यसूचक कालखंड इ.स. १८४४ मध्ये समाप्त झाले. आणि आपण चर्चा केली की ती ज्या भविष्यसूचक कालखंडांविषयी बोलत असू शकते ते फक्त हे दोन्हीच आहेत [१८४३ च्या चार्टवरील २५२० आणि २३०० यांचा संदर्भ], १३३५ नव्हे. १३३५ ची सुरुवात अॅनो डोमिनीच्या कालखंडात झाली; त्याचा शेवट इ.स. १८४३ मध्ये झाला. म्हणून, ती २५२० आणि २३०० वर्षांच्या भविष्यवाणीच्या समजुतीवर आपली मान्यता ठेवत आहे.

आणि नंतर ती पुढे असे म्हणाली की त्या कालखंडात, जेव्हा त्यांनी तीन कालविषयक भविष्यवाण्या 1844 मध्ये समाप्त झाल्या हे सिद्ध करण्यास सुरुवात केली, तेव्हाच ही गोष्ट त्या छळास कारणीभूत ठरली ज्यामुळे मिलेराइटांना चर्चबाहेर हाकलण्यात आले. म्हणून, जगाच्या शेवटी येथे पुरुष व स्त्रिया 2520 ही भविष्यवाणी 1844 मध्ये समाप्त झाली याचे कारण स्पष्ट करणारी माहिती सादर करीत असल्यामुळे अॅडव्हॅटिस्ट चर्चमध्ये त्यांचा छळ होत आहे, ही काही योगायोगाची गोष्ट नाही.

प्रभूच्या हाताने मार्गदर्शित

म्हणून, आता आपण दुसऱ्या एका विषयाकडे वळत आहोत, हाच जो येथे आहे [1843 च्या चार्टवरील AD508 कडे निर्देश करून]. जर तुम्ही हे चार्ट पाहिले नसतील, तर तुम्हाला आढळेल की सिस्टर व्हाइट या 1843 च्या चार्टविषयी म्हणतात, "मी पाहिले की प्रभूने या चार्टात मार्गदर्शन केले," आणि त्या या 1850 च्या चार्टविषयी म्हणतात की या चार्टच्या प्रकाशनात देव होता. म्हणून, त्यांनी आपल्याला सांगितले आहे की या दोन्ही चार्टांच्या निर्मितीत देव सहभागी होता, आणि त्यांची रचना ज्या प्रकारे केली गेली होती ती मानवी हेतुपूर्वक होती. मिलेराइटांनी ते जाणूनबुजून केले, परंतु ते देवाच्या योजनेनुसार होते.

इथे वर, इ.स.पू. ६७७ पासून खाली, त्यांनी जे मानले त्यानुसार इ.स. १८४३ पर्यंत, हाच तो स्तंभ आहे [१८४३ च्या चार्टवरील डावीकडून दुसरा स्तंभ अभिप्रेत आहे] जो २५२० ची व्याख्या करतो, जो इ.स.पू. ६७७ मध्ये सुरू होतो आणि त्यांनी असे मानले की तो इ.स. १८४३ मध्ये समाप्त झाला.

आणि त्यांनी हे दृष्टांतमय चित्रण 1850 च्या चार्टवर, येथून [डावीकडून तिसऱ्या स्तंभाचा संदर्भ] इ.स.पू. 677 पासून येथे, इ.स. 1844 पर्यंत, तसेच ठेवले. हा 2520 चा तो स्तंभ आहे जो दोन्ही चार्ट्सवर अस्तित्वात आहे.

आणि या स्तंभांच्या अगदी मध्यभागी, दोन्ही ठिकाणी, क्रूस आहे.

आणि क्रॉसच्या अगदी खाली 'डेली'चा संदर्भ आहे. आणि 'डेली'चे प्रतीक, म्हणजे पगनवाद—पगन धर्माचे मूळ—हे आत्मोन्नती आहे; आणि यामध्ये तुम्ही परमेश्वराचा हात पाहू शकता, या दोन्ही चार्टवर मानवी हातच असणे आवश्यक नाही.

तुम्हाला आणि मला, किंवा कोणालाही, आपल्या आत्मोन्नतीचा त्याग व्हावा यासाठी, या दोन्ही चार्टमध्ये प्रतिबिंबित झाल्याप्रमाणे, आपल्याला क्रूसाच्या पायथ्याशी यावे लागेल. तो धडा चित्रित केला आहे.

आणि, अर्थातच, जेव्हा आपण मध्यभागी क्रूस असलेल्या 2520 च्या स्तंभांविषयी बोलतो, तेव्हा आपल्याला ठाऊक आहे की दानियेल 9 च्या परिपूर्तीत, जेव्हा ख्रिस्त अनेकांसोबत एक आठवड्यासाठी करार दृढ करण्यास आला, तेव्हा तो एक आठवडा 2520 दिवसांच्या बरोबरीचा ठरतो, आणि त्या आठवड्याच्या मध्यभागी त्याला क्रूसावर खिळण्यात आले. म्हणून, या प्रत्येक चार्टवरील या स्तंभांच्या मध्यभागी आपण क्रूस पाहतो, आणि हे त्या 2520 दिवसांकडे सूचित करतात, ज्यामध्ये ख्रिस्ताने अनेकांसोबत करार दृढ केला.

म्हणून, आता आपण 'डेली' आणि एलेन व्हाइट यांनी त्यास दिलेली मान्यता यांचा विचार करणार आहोत.

“२३ सप्टेंबर रोजी, प्रभुने मला दाखविले की आपल्या लोकांच्या अवशिष्ट भागास परत मिळविण्यासाठी त्याने दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला आहे, आणि या एकत्रीकरणाच्या काळात प्रयत्न दुप्पट केले गेले पाहिजेत. विखुरण्याच्या काळात इस्राएलाला प्रहार करण्यात आला व त्याला फाडून टाकण्यात आले, परंतु आता या एकत्रीकरणाच्या काळात देव आपल्या लोकांना बरे करील व त्यांचे घाव बांधील. विखुरण्याच्या काळात सत्याचा प्रसार करण्यासाठी केलेल्या प्रयत्नांचा फारसा परिणाम झाला नाही, त्यातून अत्यल्प किंवा काहीच साध्य झाले नाही; परंतु एकत्रीकरणाच्या काळात, जेव्हा देवाने आपल्या लोकांना एकत्र करण्यासाठी आपला हात लावला आहे, तेव्हा सत्याचा प्रसार करण्यासाठी केलेल्या प्रयत्नांना त्यांचा अभिप्रेत परिणाम लाभेल. सर्वांनी या कार्यात एकचित्त व उत्साही असले पाहिजे. मी पाहिले की आता या एकत्रीकरणाच्या काळात आपले मार्गदर्शन व्हावे म्हणून विखुरण्याच्या काळातील उदाहरणांचा कोणाहीने दाखला देणे चुकीचे आहे; कारण जर देवाने आता आपल्यासाठी तेव्हापेक्षा अधिक काही केले नाही, तर इस्राएल कधीही एकत्र केला जाणार नाही. मी पाहिले आहे की १८४३ चा चार्ट प्रभुच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता, आणि त्यात बदल केला जाऊ नये; त्या आकृत्या जशा त्याला हव्या होत्या तशाच होत्या; की त्याचा हात त्यावर होता आणि त्या आकृत्यांतील एका चुकीवर पडदा घातला गेला होता, जेणेकरून त्याचा हात काढून घेईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.”

मग मी 'नित्य' (दानिएल ८:१२) याच्या संबंधाने पाहिले की 'यज्ञ' हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने घातला गेला होता, आणि तो मजकुराचा भाग नाही; तसेच न्यायाच्या घटिकेचा पुकारा देणाऱ्यांना प्रभुने त्याविषयीचा योग्य दृष्टिकोन दिला. १८४४ पूर्वी, एकता अस्तित्वात असताना, जवळजवळ सर्व जण 'नित्य' याविषयीच्या योग्य दृष्टिकोनावर एकमताने स्थिर होते; परंतु १८४४ पासूनच्या गोंधळात इतर मतांचा स्वीकार करण्यात आला, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले. १८४४ पासून काळ हा कसोटी राहिलेला नाही, आणि तो पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.

“परमेश्वराने मला दाखविले आहे की तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जायलाच हवा, आणि परमेश्वराच्या विखुरलेल्या लेकरांमध्ये तो घोषित केला गेला पाहिजे; परंतु तो काळावर टांगला जाऊ नये. मी पाहिले की काही जण वेळेचा

प्रचार केल्यामुळे उत्पन्न झालेल्या खोट्या उत्तेजनात पडत होते; परंतु तिसऱ्या देवदूताचा संदेश हा काळापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहे. मी पाहिले की हा संदेश आपल्या स्वतःच्या पायावर उभा राहू शकतो आणि त्याला बळकटी देण्यासाठी वेळेची आवश्यकता नाही; आणि तो महान सामर्थ्याने पुढे जाईल, आपले कार्य करील, आणि धार्मिकतेने संक्षिप्त केला जाईल.”

“मग माझे लक्ष काही अशांकडे वेधण्यात आले जे या मोठ्या भ्रमात आहेत की, जुने यरुशलेम येथे जाणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे, आणि प्रभु येण्यापूर्वी तेथे त्यांना काही कार्य करावयाचे आहे, असे ते मानतात. असा दृष्टिकोन तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाखाली प्रभुच्या वर्तमान कार्यापासून मन आणि स्वारस्य दूर नेणारा आहे; कारण जे असे मानतात की त्यांना अद्याप यरुशलेमला जायचे आहे, त्यांची मने तेथेच लागलेली राहतील, आणि स्वतःला व इतरांना तेथे पोहोचविण्यासाठी ते वर्तमान सत्याच्या कार्यापासून आपली साधने रोखून धरतील. मला दाखविण्यात आले की अशी मोहीम कोणतेही खरे हित साध्य करणार नाही, की फार थोड्या यहुद्यांना ख्रिस्ताच्या पहिल्या आगमनावरही विश्वास ठेवण्यास प्रवृत्त करण्यास खूप दीर्घ काळ लागेल, तर त्याच्या दुसऱ्या आगमनावर विश्वास ठेवण्यास तर त्याहूनही अधिक. मला दिसले की या बाबतीत सैतानाने काहींना मोठ्या प्रमाणात फसविले आहे आणि या देशात त्यांच्या सभोवती असलेल्या जीवांना त्यांच्या द्वारे सहाय्य मिळू शकले असते व देवाच्या आज्ञा पाळण्यास नेले जाऊ शकले असते, पण ते त्यांना नाश पावण्यासाठी सोडून जात होते. मला हेही दिसले की जुने यरुशलेम कधीही पुन्हा उभारले जाणार नाही; आणि एकत्रीकरणाच्या या काळात, प्रभुच्या लेकरांची मने या गोष्टींकडे वळविण्यास, जेणेकरून त्यांनी प्रभुच्या वर्तमान कार्यात आपले संपूर्ण स्वारस्य ओतून नये, आणि प्रभुच्या दिवसासाठी आवश्यक तयारीकडे त्यांनी दुर्लक्ष करावे, यासाठी सैतान आपला परमोच्च प्रयत्न करीत होता.” Early Writings, 74-76.

आम्ही दाखवणार आहोत अशा काही गोष्टींपैकी एक म्हणजे *Early Writings*, पृष्ठ 74 मधील एक उतारा. याविषयी आपण यापूर्वी विचार केला आहे. या सादरीकरणात आपण ज्या अनेक गोष्टींचा विचार करणार आहोत, त्यांपैकी बऱ्याच गोष्टी आपण आधीच हाताळल्या आहेत; परंतु, *Early Writings* मधील हा उतारा परिवर्तनाच्या प्रक्रियेतून गेला आहे, हे आपल्यापैकी बहुतांश जण समजत नाहीत. *Early Writings* या पुस्तकात तो जसा आहे, तसा *Early Writings* मधील मजकूर वापरून लोक सत्याचा विपर्यास करतील. परंतु, जर तुम्ही मूळ स्रोत-दस्तऐवजांकडे परत गेलात, तर त्यांनी सत्याचा विपर्यास करण्यासाठी जो तर्क मांडला आहे तो नाहीसा होतो.

म्हणून, याविषयी पुष्कळ काही सांगता येईल. येथे आपण “डेली” विषयी विचार करीत आहोत, म्हणून मी केवळ दोन मुद्देच निर्देश करणार आहे. परंतु, Early Writings मधील या उताऱ्यात, २३ सप्टेंबरच्या संदर्भात, मी तुम्ही अगदी पहिल्या दोन विचारांकडे लक्ष द्यावे अशी इच्छा करतो.

ठीक आहे. २३ सप्टेंबर, जर तुम्हाला त्याची ओळख नसेल, तर तुम्ही तेथे १८५० असे लिहू शकता; २३ सप्टेंबर, १८५०. याचा “डेली” योग्यरीत्या समजून घेण्यावर परिणाम होतो.

पहिल्या परिच्छेदाचा शेवट हा असा एक विधान आहे, ज्याविषयी आपण येथे गेले काही दिवस आधीच विचार केला आहे: “मी पाहिले आहे की 1843 चा चार्ट प्रभुच्या हाताने निर्देशित केला गेला होता, आणि तो बदलला जाऊ नये; की त्यातील आकडे त्याला जसे हवे होते तसेच होते; की त्याचा हात त्यावर होता आणि काही आकड्यांतील एक चूक लपवून ठेवत होता, त्यामुळे त्याचा हात काढून घेतला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.”

दुसरा परिच्छेद म्हणतो, “मग मी ‘नित्य’ (दानियेल 8:12) यासंबंधाने पाहिले . . .” आता, मी इच्छितो की तुम्ही हे फक्त तुमच्या स्मरणात ठेवावे—याविषयी आपण निःसंशयपणे नंतर विचार करू, प्रभुची इच्छा असल्यास—1843 च्या चार्टवर, इथेच, जेव्हा ‘नित्य’ दर्शविलेले आहे, तेव्हा असे लिहिले आहे, “नित्य काढून टाकणे”; त्यात असे म्हटले आहे, “दानियेल 12:11 आणि 12.” 1850 च्या चार्टवर, जेव्हा तो ‘नित्य’ विषयी विचार करतो, तेव्हा असे म्हटले आहे, “मूर्तिपूजक सत्ता किंवा जेव्हा नित्य काढून टाकले गेले, दानियेल 11:31.” म्हणून, या दोन्ही चार्टवर, दानियेल 11:31 आणि दानियेल 12:11 मधून ते जे अधोरेखित करीत आहेत, तो भर ‘नित्य’ काढून टाकण्यावर आहे.

बरोबर?

आणि दानियेल 11:31 आणि दानियेल 12:11 मध्ये, ज्या हिब्रू शब्दाचा अनुवाद "काढून टाकणे" असा करण्यात आला आहे, तो sur आहे, आणि त्याचा अर्थ "काढून टाकणे" असा आहे; त्याचा अर्थ "दूर करणे" असाही आहे.

परंतु, दानियेल ८ मधील ११व्या वचनात, जिथे असे म्हटले आहे की "दैनंदिन" काढून घेतले जाते, तेथे एक वेगळा इब्री शब्द आहे. तो "रूम" आहे, आणि त्याचा अर्थ "वर उचलणे आणि उंचावणे" असा होतो.

म्हणून, विल्यम मिलर यांनी Cruden's Concordance चा उपयोग केला, आणि Cruden's Concordance तुम्हाला हिब्रू किंवा ग्रीक विषयी कोणतीही अंतर्दृष्टी देत नाही. म्हणून प्रभु मिलराइट्सना मार्गदर्शन करीत होते; कारण दानिएलच्या पुस्तकात "Daily" चा उल्लेख ज्या तीन ठिकाणी आढळतो—दानिएल अध्याय ८, दानिएल अध्याय ११, आणि दानिएल अध्याय १२—त्यांपैकी अध्याय ११ आणि १२ मध्ये "take away" असा अनुवाद केलेल्या हिब्रू शब्दाचा अर्थ "take away" हाच होतो. आणि या Charts वर ते याच गोष्टीवर भर देत आहेत, की जेव्हा Paganism दूर केले गेले, तेव्हा 1290 आणि 1335 या भविष्यवाण्या आरंभ होतील.

परंतु, दानियेल ८ मध्ये, जेव्हा "दैनंदिन" काढून टाकले जाते, तेव्हा ते दूर केले जाण्याविषयी बोलत नाही; ते मूर्तिपूजक धर्म उचलून धरला जाऊन उन्नत केला जाण्याविषयी बोलते. त्यामुळे, मिलरवादी योग्य होते. त्यांनी दानियेलमधील त्या दोन अध्यायांचा संदर्भ दिला, जे "दैनंदिन" काढून टाकले जाण्याविषयी आहेत.

परंतु येथे *Early Writings* मध्ये, आणि जेव्हा आपण मूळ स्रोतदस्तऐवजांकडे परत जातो, तेव्हा आपण या अध्यायात पाहणार आहात की दानियेल 8:12 चा हा संदर्भ मूळतः तेथे नव्हता. 1882 मध्ये त्यांनी *Early Writings* छापले तेव्हा एलेन व्हाइट यांनी तो त्यात समाविष्ट करण्यास सांगितले होते की संपादकांपैकी एखाद्याने तो घातला, हे मला माहित नाही. त्यामुळे मला काहीही धोका वाटत नाही, कारण येथे ते "काढून घेण्याविषयी" बोलत नाही.

दुसऱ्या परिच्छेदात असे म्हटले आहे, "तेव्हा मी 'नित्य' (Daniel 8:12) यासंबंधाने पाहिले की 'यज्ञ' हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविण्यात आला होता, आणि तो मूळ मजकुरात येत नाही, आणि ज्यांनी न्यायनिवाड्याच्या घटकेचा पुकारा दिला त्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य दृष्टी दिली."

आता, काही वर्षांपूर्वी जर्मनीत आमची जर्मनीतील काही प्रमुख पादर्यांबरोबर आणि जर्मनीतील काही धर्मशास्त्र-विद्यालयातील शिक्षकांबरोबर एक सभा झाली होती; त्या सभेत मी हे सादर केले, आणि त्यांनी या संदेशावर आपले दगड फेकले.

आणि तेथे इटलीहून एक पाद्री होता, आणि त्याने या वचनाविषयीच्या मूर्ख युक्तिवादांपैकी एक मांडला. आणि त्याने जे म्हटले ते असे होते—आणि "Daily" विषयी अनेक मूर्ख युक्तिवाद आहेत, म्हणून हा मूर्ख युक्तिवाद वारंवार वापरला जातो, आणि आपण तो येथे नोंदीत ठेवू. त्यात असे म्हटले आहे, "मग मी —daily' (Daniel 8:12) संबंधाने पाहिले की —sacrifice' हा शब्द मानवी बुद्धीने पुरविला गेला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही, आणि ज्यांनी न्याय-घटकेची घोषणा दिली त्यांना प्रभूने त्याविषयी योग्य दृष्टी दिली." हा तो मूर्ख युक्तिवाद आहे: ते म्हणतात की Ellen White येथे "Daily" ला मान्यता देत नाही; ती पायोनियरांच्या त्या समजाला मान्यता देते की "sacrifice" हा शब्द मानवी बुद्धीने जोडला गेला आणि तो मजकुराचा भाग नाही. ठीक आहे? तर, हा इटालियन पाद्री हा युक्तिवाद मांडत आहे.

आणि मी म्हणालो, "मग, पुढचे वाक्य मला समजावून सांगा, पास्टर."

पुढील वाक्य असे म्हणते, "जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, 1844 पूर्वी, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण 'daily' च्या योग्य दृष्टिकोनावर एकमताने उभे होते; . . ." हे 'sacrifice' हा शब्द मानवी शहाणपणाने जोडण्यात आल्याच्या योग्य

दृष्टिकोनाविषयी नाही. येथे एलेन व्हाइट—आणि हा एक कठीण मुद्दा आहे, आजच्या अॅडव्हेंटिझममध्ये ऐकण्यास नकार देणाऱ्या आणि पाहण्यास नकार देणाऱ्या या लोकांसाठी हा खरोखरच कठीण मुद्दा आहे. हा परिच्छेद—बहुधा भविष्यवाणीच्या आत्म्यातील इतर कोणत्याही परिच्छेदापेक्षा अधिक धर्मशास्त्रज्ञांनी या परिच्छेदामुळे आपले तारण गमावले असावे. मी अतिशयोक्ती करत नाही; मला वाटते, ते बहुधा अचूक आहे.

वीसाव्या शतकाच्या प्रारंभी, जेव्हा 'डेली' विषयीचा खोटा दृष्टिकोन अॅडव्हेंटिझममध्ये आणला जात होता, तेव्हा त्या विषयाच्या दोन्ही बाजूंनी वाद करणाऱ्या सर्वांना हे माहित होते की ते या परिच्छेदाविषयीच संघर्ष करित आहेत. जेव्हा स्टीफन हॅस्केल 'डेली' म्हणजे पॅगनिझम हा पायोनियर दृष्टिकोन समर्थित करण्यासाठी पुढे आले, तेव्हा त्यांनी काय केले? त्यांनी हा 1843 चा चार्ट पुन्हा मुद्रित केला, आणि हा परिच्छेद तळाशी ठेवला. म्हणून हा परिच्छेदच वादाचा केंद्रबिंदू आहे, आणि याच ठिकाणी पुष्कळ, पुष्कळ पुरुष आपल्या स्वतःच्या तलवारींवर पडून मेले आहेत.

म्हणून, किमान त्या पातळीवर तरी मी तुम्हाला येथे जे पाहावे असे इच्छितो, कारण अलीकडे व्हाईट हॉर्स मिनिस्ट्रीजचे स्टीव्ह व्होलबर्ग यांसारखे लोक या संदेशाचा विरोध करित आहेत. आणि त्याच्या युक्तिवादांपैकी एक असा आहे, "बरं, एलेन व्हाइटने 'द डेली' विषयी कधीच कोणतीही भूमिका घेतली नाही, म्हणून मलाही कोणतीही भूमिका घेण्याची गरज नाही," ही भूमिका अगदीच मूर्खपणाची होती. परंतु, जरी आपण त्याला ही शक्यता मान्य केली की एलेन व्हाइटने त्याविषयी कोणतीही भूमिका घेतली नव्हती, तरी या उद्भरणाने ती काय म्हणते? ती म्हणते की पायोनियर्सकडे त्याविषयी योग्य दृष्टीकोन होता. जरी तिला ते काय होते हे माहित नसले, तरी येथे ती असे म्हणत आहे की त्याविषयी एक योग्य दृष्टीकोन आहे, याचा अर्थ असा की एक अयोग्य दृष्टीकोन आहे, कदाचित अनेक अयोग्य दृष्टीकोनही आहेत.

तुमच्याकडे वॅन्स फेरल यांसारखे पुरुष आहेत. वॅन्स फेरल; लोकांना वॅन्स फेरल यांच्या भविष्यवाणीविषयक अर्थलावण्यांवर विश्वास असतो, आणि मला का ते माहित नाही. वॅन्स फेरल हे एकटेच असे नाहीत, परंतु ते अशा पुरुषांपैकी एक आहेत जे म्हणतात की "द डेली" हे मूर्तिपूजकत्व आणि ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा या दोन्हींचे प्रतिनिधित्व करते. ठीक आहे? ते असे म्हणत आहेत की हे चिन्ह सैतान आणि ख्रिस्त या दोघांचेही प्रतिनिधित्व करते.

अशा प्रकारच्या तर्कविचारात कोणत्या प्रकारचे विवेकबुद्धीचे प्रयोग केले जात आहेत?

ठीक आहे, सिस्टर व्हाईट, येथे "डेली" ने जे काही दर्शविले असेल, ती असे म्हणते की त्याविषयी एक योग्य दृष्टीकोन आहे. म्हणून, येथे त्या पूर्वधारणेशी आपण किमान सहमत होऊ शकतो, बरोबर ना?

"मग मी —नित्य' (Daniel 8:12) यासंबंधी असे पाहिले की —यज्ञ' हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविण्यात आला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; आणि ज्यांनी न्यायनिवाड्याच्या तासाचा पुकारा दिला, त्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य समज दिली. 1844 पूर्वी, ऐक्य अस्तित्वात असताना, जवळजवळ सर्वजण —नित्य' विषयीच्या योग्य दृष्टिकोनावर एकमत होते; परंतु 1844 पासूनच्या गोंधळात इतर दृष्टिकोन स्वीकारले गेले आहेत,"

हेच मी त्या इटालियन पाद्रीला सांगितले. मी म्हणालो, "ठीक आहे. 1844 नंतर 'sacrifice' या शब्दाविषयी स्वीकारल्या गेलेल्या इतर मतांबद्दल काही ऐतिहासिक संदर्भ तुम्ही मला देऊ शकता का?"

आणि या टप्प्यावर तो त्यापासून काहीसा मागे हटला.

1844 पासून "नित्य" विषयी इतर मतांचा स्वीकार करण्यात आला आहे, आणि त्यांनी काय उत्पन्न केले आहे? अंधकार आणि गोंधळ.

"अंधकार आणि गोंधळ" यांना अधोरेखित करा, कारण सिस्टर व्हाईट पुढे 'डेली' विषयी बोलताना अंधकार आणि गोंधळ यांविषयी बोलतात, आणि आज सकाळी आम्ही त्यांपैकी काही तुम्हाला दाखविणार आहोत.

दैनिकाविषयी चुकीचा दृष्टिकोन स्वीकारल्यास अंधकार आणि गोंधळ निर्माण होतो.

“1844 पासून वेळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि ती पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.”

म्हणून, येथे तुम्ही पाहत असलेल्या “डेली”च्या संदर्भात, हा युक्तिवाद आहे. आजचा हा युक्तिवाद आहे; हाच तो युक्तिवाद आहे जो एलेन व्हाइट यांच्या पुत्राने मांडला. तो इतरांनीही मांडला होता, परंतु अॅडव्हेंटिझमच्या ऐतिहासिक नोंदीत त्याची नोंद करून ठेवणारा तोच होता. तो असा आहे की, जेव्हा तुम्ही हा उतारा वाचता, तेव्हा तुम्हाला समजून घ्यावयाचा संदर्भ म्हणजे समय-निर्धारणाचा संदर्भ होय.

—“इतर मतांचा स्वीकार करण्यात आला आहे,” —‘नित्य’विषयी—“आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले आहेत. 1844 पासून काळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि तो पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.

“प्रभूने मला दाखविले आहे की तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जायलाच हवा, आणि प्रभूच्या विखुरलेल्या लेकरांना घोषित केला जायलाच हवा; परंतु तो वेळेवर आधारलेला नसावा.”

विली व्हाइट असे का म्हणत आहेत की आपण वेळ-निश्चितीचा संदर्भ पाहण्याची गरज आहे, हे तुम्हाला दिसते का?

‘डेली’विषयीच्या चुकीच्या मतांमुळे निर्माण झालेल्या गोंधळाबद्दल ते बोलते; वेळ ही कसोटी ठरलेली नाही; आणि नंतर वेळ ठरविण्याविषयी एक परिच्छेद आहे.

ठीक आहे, तुम्हाला हे समजले पाहिजे: वेळ निश्चित करण्याविषयीचा हा परिच्छेद मूळ स्रोत-दस्तऐवजात नव्हता; आणि, वेळेविषयीचे विधान चाचणी ठरलेले नाही, हे वाक्य बदलण्यात आले आहे. ते एलेन व्हाइट यांच्या मूळ विचाराचे चुकीचे प्रतिनिधित्व करते. त्यांनी वेळ निश्चित करण्यासंबंधी कोणतीही गोष्ट डेलेली जोडलेली नव्हती. आज सकाळी आपण ह्याच गोष्टीकडे लक्ष देऊ इच्छितो.

म्हणून, मी म्हटल्याप्रमाणे, आपण ही सर्व पाने वाचणार नाही. मी फक्त एवढीच खात्री करणार आहे की ती तुमच्या ताब्यात असतील, जेणेकरून मी जे सांगत आहे त्याची तुम्ही पडताळणी करू शकाल; कारण, एक मनुष्य म्हणून, मी तुम्हाला दिशाभूल करीत असण्याची शक्यता आहे.

आर्थर व्हाइट—“वेळ-निर्धारणाचा संदर्भ”

जुन्या मताचे समर्थक असे ठामपणे मांडीत होते की या विधानातील शब्दरचना [Early Writings, 74-75.] यांनी मिलरने मांडलेल्या आणि नंतर उरियाह स्मिथने पुन्हा प्रतिपादित केलेल्या “daily” संबंधीच्या मतावर स्वर्गाची मान्यता अधोरेखित केली आहे.

एलेन व्हाइट यांच्या इतिहासावरील आपल्या सहा-खंडीय ग्रंथसंचात, विली व्हाइट यांचा पुत्र आर्थर व्हाइट, ‘डेली’विषयी योग्य दृष्टिकोन नाकारणाऱ्या आपल्या पित्याच्या भूमिकेबद्दल बोलताना, EGW, खंड 6, पृष्ठ 252 वर असे म्हणतो,

“जुन्या मताचे समर्थक”—म्हणजे ‘डेली’ हे मूर्तिपूजकत्वाचे प्रतिनिधित्व करीत होते—“असे प्रतिपादन करीत होते की या विधानाच्या शब्दरचनेने [Early Writings, 74-75.] मिलर यांनी मांडलेल्या आणि नंतर उरियाह स्मिथ यांनी पुन्हा व्यक्त केलेल्या ‘डेली’ विषयक मतावर स्वर्गाची मान्यता ठेवल्याचे दर्शविले.”

जर आर्थर व्हाइट खरा, अचूक इतिहासकार असता, तर त्याने तेथे काय म्हटले असते हे तुम्हाला माहीत आहे काय? त्याने तेथे फक्त एक शब्द घातला असता; परंतु, आर्थर व्हाइट, येथे तो चुकला. त्याने असे म्हटले असते, “जुन्या मताचे पुरस्कर्ते असे ठामपणे म्हणत होते [योग्यरीत्या] की या विधानातील शब्दरचना,—असे ठामपणे म्हणत होते की या विधानातील शब्दरचनेने [Early Writings, 74-75.], मिलर यांनी धरलेल्या आणि नंतर उरियाह स्मिथ यांनी पुन्हा मांडलेल्या ‘daily’ संबंधीच्या मतावर स्वर्गाची मान्यता ठेवली होती.”

परंतु तो तेथे ते योग्य रीतीने मांडत नाही. तो फक्त ते जे प्रतिपादन करतात तेच सांगत आहे, जणू ते चुकीची भूमिका प्रतिपादित करीत असण्याची शक्यता होती. परंतु तसे नव्हते; त्यांची भूमिका योग्य होती.

—“नव्या-दृष्टिकोनाचे समर्थक”—त्याचे वडील, विली, A. G. Daniells, W. W. Prescott, आणि मी सध्या तिकडे जाणार नाही—“नव्या-दृष्टिकोनाचे समर्थक असे मानत होते की त्या विधानाचा त्याच्या संदर्भात—काल-निश्चितीच्या संदर्भात—अर्थ लावला गेला पाहिजे.”

आम्ही तुम्हांला त्यांच्या युक्तिवादाचे वर्णन Early Writings, page 74 मध्ये आत्ताच सांगितले.

—“नव-दृष्टिकोनाचे समर्थन करणाऱ्यांचे मत असे होते की त्या विधानाचा त्याच्या संदर्भात—काळनिश्चितीच्या संदर्भात—अर्थ लावला गेला पाहिजे. ‘या मुद्द्याविषयी माझ्याकडे कोणताही प्रकाश नाही’ (Letter 226, 1908) आणि ‘जे मुद्दे विचाराधीन आहेत त्यांना मी स्पष्टपणे परिभाषित करू शकत नाही’ (Letter 250, 1908) अशी एलेन व्हाइट यांची वारंवार विधाने, तसेच हा प्रश्न त्यांच्यासमोर आग्रहाने मांडला गेला तेव्हा ठाम विधान करण्यास त्यांची असमर्थता, त्यांच्या निष्कर्षाला समर्थन देत असल्याचे दिसत होते. तसेच, एलेन व्हाइट यांच्या माध्यमातून दिलेले संदेश इतिहासातील स्पष्टपणे स्थापित घटनांशी विसंगत असणार नाहीत, याविषयी त्यांना खात्री होती.” Arthur White, EGW, volume 6, 252.

मूळ आवृत्ती—रिव्यू अँड हेरल्ड, १ नोव्हेंबर, १८५०

आणि Early Writings, पृष्ठ 74, ते कधी मुद्रित झाले? 1882; Early Writings हे पुस्तक 1882 मध्ये मुद्रित झाले.

परंतु आपण ज्याचा विचार करीत आहोत तो *Early Writings* मधील उतारा मूळतः *Review and Herald*, 1 नोव्हेंबर, 1850 मध्ये आढळतो, आणि तो तुमच्या टिपामध्ये आहे. आणि तो अनेक परिच्छेदांचा आहे, आणि मी म्हटल्याप्रमाणे, आपण ते सर्व वाचणार नाही.

आपण पृष्ठ २ वर चार परिच्छेद पाहतो, आणि नंतर पृष्ठ ३ वर चार परिच्छेद:

"प्रिय बंधूनी व भगिनीनी, प्रभूने अलीकडे दृष्टांत मला जे दाखविले आहे, त्याचा एक संक्षिप्त आराखडा तुम्हांस देण्याची माझी इच्छा आहे. मला येशूचे सौंदर्य, आणि देवदूतांचा परस्परांवरील प्रेमभाव दाखविण्यात आला. देवदूत म्हणाला—तुम्ही त्यांचे प्रेम पाहात नाही काय?—त्याचे अनुसरण करा. त्याचप्रमाणे देवाच्या लोकांनी एकमेकांवर प्रेम केले पाहिजे. दोष भावावर टाकण्यापेक्षा तो स्वतःवर येऊ द्या. मला दिसले की —जे काही तुमच्याकडे आहे ते विकून दानधर्म करा' हा संदेश काहींना त्याच्या स्पष्ट प्रकाशात देण्यात आलेला नव्हता; की आपल्या तारणाऱ्याच्या या वचनांचा खरा उद्देश स्पष्टपणे मांडण्यात आलेला नव्हता. मला दिसले की विकण्याचा उद्देश असा नव्हता की जे श्रम करू शकतात व स्वतःचा निर्वाह करू शकतात त्यांना द्यावे; तर सत्याचा प्रसार करावा हा होता. जे श्रम करण्यास समर्थ आहेत, त्यांना आळशीपणात पोसणे व लाडावणे हे पाप आहे. काही जण सर्व सभांना हजर राहण्यात उत्साही झाले होते; देवाचा गौरव करण्यासाठी नव्हे, तर —भाकरी व मासे' यांसाठी. अशांनी घरी राहून आपल्या हातांनी —जे चांगले आहे ते' श्रम करणे अधिक उत्तम झाले असते, म्हणजे आपल्या कुटुंबाच्या गरजा भागविता येतील, आणि वर्तमान सत्याच्या अमूल्य कार्यास आधार देण्यासाठी काहीतरी देता येईल."

काही जण, मी पाहिले, अविश्वासूंसमोर आजारी लोक बरे व्हावेत म्हणून प्रार्थना करण्यात चुकले होते. जर आपल्यामध्ये कोणी आजारी असेल, आणि याकोब 5:14, 15 नुसार मंडळीतील वडिलांना त्याच्यावर प्रार्थना करण्यासाठी बोलावीत असेल, तर आपण येशूच्या उदाहरणाचे अनुसरण केले पाहिजे. त्याने अविश्वासूंना खोलीबाहेर काढले, आणि मग आजाराच्या बरे केले; म्हणून जेव्हा आपण आपल्यामधील आजारी लोकांसाठी प्रार्थना करतो, तेव्हा ज्यांना विश्वास नाही अशा लोकांच्या अविश्वासापासून आपण वेगळे राहण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे.

“मग येशूने आपल्या शिष्यांना एकांतात वरच्या खोलीत नेले त्या वेळेकडे माझे लक्ष पुन्हा वेधण्यात आले; आणि तेथे त्याने प्रथम त्यांचे पाय धुतले, आणि नंतर त्यांना तुटलेली भाकर खावयास दिली, जी त्याच्या तुटलेल्या देहाचे प्रतीक होती, आणि द्राक्षवेलीचा रस दिला, जो त्याच्या सांडलेल्या रक्ताचे प्रतीक होता. मी पाहिले की सर्वांनी या गोष्टी समजुतीने कराव्यात, आणि येशूच्या उदाहरणाचे अनुसरण करावे; आणि या विधी पाळताना, त्यांनी अविश्वासूहून शक्य तितके वेगळे राहावे.”

मग मला दाखविण्यात आले की, येशू पवित्रस्थानातून बाहेर पडल्यानंतर सात शेवटच्या पीडा ओतल्या जातील. देवदूत म्हणाला—दुष्टांच्या विनाशास किंवा मृत्यूस कारणीभूत ठरणारा तो देवाचा आणि कोकराचा क्रोध आहे. देवाच्या आवाजाने संत ध्वजांसह उभ्या असलेल्या सैन्यासारखे पराक्रमी व भयंकर होतील; पण त्या वेळी ते लिहिलेला न्याय अमलात आणणार नाहीत. त्या न्यायाची अंमलबजावणी 1000 वर्षांच्या समाप्तीला होईल.

पवित्रजन अमरत्वात रूपांतरित झाल्यानंतर, आणि एकत्र वर उचलले गेल्यानंतर, आणि आपापल्या वीणा, मुकुट इत्यादी प्राप्त केल्यानंतर, आणि पवित्र नगरीत प्रवेश केल्यानंतर, येशू आणि पवित्रजन न्यायासनावर बसतात. पुस्तके उघडली जातात, जीवनाचे पुस्तक आणि मृत्यूचे पुस्तक; जीवनाच्या पुस्तकात पवित्रजनांची सद्कर्म नोंदलेली असतात, आणि मृत्यूच्या पुस्तकात दुष्टांची दुष्कर्म नोंदलेली असतात. ही पुस्तके नियमपुस्तकाशी, म्हणजे बायबलशी, ताडून पाहिली गेली, आणि त्यानुसार त्यांचा न्याय करण्यात आला. पवित्रजन येशूसमवेत एकमताने दुष्ट मृतांवर आपला न्याय उच्चारतात. पाहा! देवदूत म्हणाला, पवित्रजन येशूसमवेत एकमताने न्यायासनावर बसतात, आणि शरीरात केलेल्या कर्मानुसार प्रत्येक दुष्टास त्याचे मोजून देतात; आणि न्यायाची अंमलबजावणी होताना त्याला काय प्राप्त व्हावे, हे त्याच्या नावासमोर नोंदले जाते. मी पाहिले की, हेच पवित्र नगरी पृथ्वीवर उतरून येण्यापूर्वीच्या त्या 1000 वर्षांच्या काळात पवित्रजनांचे येशूसमवेतले कार्य होते. मग त्या 1000 वर्षांच्या शेवटी, येशू, देवदूत, आणि त्याच्याबरोबरचे सर्व पवित्रजन पवित्र नगरी सोडतात; आणि तो त्यांच्यासह पृथ्वीवर उतरून लागतो त्या वेळी, दुष्ट मृत उठविले जातात; आणि मग ज्यांनी —त्याला भोसकले,' तेच पुरुष उठविले जाऊन, त्याला त्याच्या सर्व गौरवात, त्याच्याबरोबर देवदूत आणि पवित्रजन असताना, दूरवरून पाहतील, आणि त्याच्यामुळे विलाप करतील. ते त्याच्या हातांतील आणि पायांतील खिळ्यांच्या खूणा, आणि त्यांनी त्याच्या कुशीत भाला खुपसला ते ठिकाण, हे पाहतील. त्या वेळी खिळ्यांच्या आणि भाल्याच्या खूणाच त्याचे गौरव ठरतील. त्या 1000 वर्षांच्या शेवटी येशू जैतून पर्वतावर उभा राहतो, आणि तो पर्वत दुभंगतो, आणि एक महान सपाट मैदान बनतो; आणि त्या वेळी जे पळून जातात ते आत्ताच उठविले गेलेले दुष्ट असतात. मग पवित्र नगरी खाली उतरून त्या मैदानावर स्थिरावते.

मग सैतान उठविण्यात आलेल्या दुष्टांना आपल्या आत्म्याने परिपूर्ण करतो. तो त्यांची खुशामत करतो की नगरातील सैन्य लहान आहे, आणि त्याचे सैन्य मोठे आहे, आणि ते संतांवर विजय मिळवून नगर हस्तगत करू शकतात. सैतान आपल्या सैन्याला एकवटत असता, संत नगरात होते, आणि देवाच्या परादीसाचे सौंदर्य व वैभव पाहत होते. येशू त्यांच्या अग्रभागी होता व त्यांचे नेतृत्व करीत होता. इतक्यात तो रमणीय तारणारा आमच्या समूहातून नाहीसा झाला; परंतु लवकरच आम्ही त्याचा प्रिय स्वर ऐकला, असे म्हणताना, —या, माझ्या पित्याचे आशीर्वादित जनहो, जगाच्या पायाभरणीपासून तुमच्यासाठी सिद्ध केलेल्या राज्याचा वारसा घ्या.' आम्ही येशूभोवती एकवटलो, आणि त्याने नगराची द्वारे बंद करताच दुष्टांवर शाप उच्चारला गेला. द्वारे बंद झाली. मग संतांनी आपल्या पंखांचा उपयोग करून नगराच्या भिंतीच्या शिखरावर झेप घेतली. येशूही त्यांच्याबरोबर होता; त्याचा मुकुट तेजस्वी व वैभवशाली दिसत होता. तो मुकुटामध्ये मुकुट असा होता, संख्येने सात. संतांचे मुकुट अत्यंत शुद्ध सौन्याचे होते, आणि तारकांनी अलंकृत होते. त्यांच्या मुखांवर गौरव तेजाने झळकत होते, कारण ते येशूच्या तंतोतंत प्रतिमेत होते; आणि ते उंचावत जाऊन सर्वजण एकत्र नगराच्या शिखरावर सरकले, ते दृश्य पाहून मी परमानंदित झालो.

मग दुष्टांनी आपण काय गमावले आहे ते पाहिले; आणि देवाकडून त्यांच्यावर अग्नी फुंकला गेला, व त्याने त्यांना भस्मसात केले. हाच न्यायाचा अंमल होता. तेव्हा दुष्टांना त्या प्रमाणे प्रतिफळ मिळाले, जसे संतांनी येशूबरोबर एकमताने त्या 1000 वर्षांच्या काळात त्यांना ठरवून दिले होते. देवाकडून आलेल्या त्याच अग्नीने, ज्याने दुष्टांना

भस्मसात केले, संपूर्ण पृथ्वी शुद्ध केली. फुटलेले, विदीर्ण, खडबडीत पर्वत प्रखर उष्णतेने वितळून गेले; वायुमंडळही तसेच, आणि सर्व कडबा भस्मसात झाला. मग आमचा वारसा आमच्यासमोर उघड झाला, तेजस्वी व सुंदर; आणि नव्याने केलेली संपूर्ण पृथ्वी आम्ही वतन म्हणून प्राप्त केली. आम्ही सर्वांनी मोठ्या आवाजात उद्गार काढला, गौरव, हालेलुया.

“मी हेही पाहिले की मेंढपाळांनी, बायबल ज्या कोणत्याही नव्या महत्त्वाच्या मुद्द्याला आधार देते असे त्यांना वाटत असेल, तो मांडण्यापूर्वी, ज्यांच्यावर विश्वास ठेवण्यास त्यांच्याकडे योग्य कारण आहे अशा लोकांचा सल्ला घ्यावा—जे सर्व संदेशांत राहिले आहेत आणि सर्व वर्तमान सत्यात दृढ आहेत. मग मेंढपाळ पूर्णपणे एकवटलेले असतील, आणि मेंढपाळांच्या एकतेचा परिणाम मंडळीला जाणवेल. असा मार्ग, मी पाहिले, दुःखद फूट पडण्यास प्रतिबंध करील; आणि मग, त्या मौल्यवान कळपाचे विभाजन होण्याचा, आणि मेंढ्यांचे मेंढपाळाविना विखुरले जाण्याचा, कोणताही धोका राहणार नाही.”—

आणि मग त्याचा शेवट आणखी पाच परिच्छेदांनी होतो, जे मी तुमच्यासाठी चौकटीत ठेवले आहेत, कारण लेखातील हे पाच परिच्छेदच शेवटी Early Writings मध्ये समाविष्ट होणार आहेत. म्हणूनच या अंतिम पाच परिच्छेदांभोवती चौकट घातली आहे.

“सप्टेंबर २३ रोजी, प्रभूने मला दाखविले की त्याने आपल्या लोकांच्या अवशेषांना परत मिळविण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला आहे, आणि या एकत्रीकरणाच्या काळात प्रयत्न दुप्पट केले गेले पाहिजेत. विखुरण्याच्या काळात इस्राएलावर प्रहार झाला आणि तो विदीर्ण झाला; परंतु आता एकत्रीकरणाच्या काळात देव आपल्या लोकांना बरे करील व त्यांचे घाव बांधील. विखुरण्याच्या काळात सत्याचा प्रसार करण्यासाठी केलेल्या प्रयत्नांचा परिणाम अत्यल्प होत असे, फार थोडे किंवा काहीच साध्य होत असे; परंतु एकत्रीकरणाच्या काळात, जेव्हा देवाने आपल्या लोकांना एकत्र करण्यासाठी आपला हात लाविला आहे, तेव्हा सत्याचा प्रसार करण्याचे प्रयत्न त्यांच्या अभिप्रेत परिणामास पोहोचतील. सर्वांनी या कार्यात एकचित्त व उत्साही असले पाहिजे. मी पाहिले की आता या एकत्रीकरणाच्या काळात आपल्या मार्गदर्शनासाठी विखुरण्याच्या काळातील उदाहरणांचा आधार घेणे कोणाच्याही बाबतीत लज्जास्पद आहे; कारण जर देव आता आपल्यासाठी तेव्हापेक्षा अधिक काही करीत नसेल, तर इस्राएल कधीच एकत्र केला जाणार नाही. सत्य जसे उपदेशाने सांगितले गेले पाहिजे, तसेच ते पत्राद्वारे प्रकाशित केले गेले पाहिजे; हे तितकेच आवश्यक आहे.”

“प्रभूने मला दाखविले की 1843 चा चार्ट हा त्याच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता, आणि त्यातील कोणताही भाग बदलला जाऊ नये; की त्यातील आकडे जसे त्याला हवे होते तसेच होते. त्याचा हात त्यावर होता आणि त्याने काही आकड्यांतील एक चूक झाली ठेवली होती, जेणेकरून त्याचा हात दूर केला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.”

“तेव्हा मला ‘दैनिक’ यासंबंधाने हे दिसले की ‘यज्ञ’ हा शब्द मानवी शहाणपणाने पुरविला गेला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; तसेच न्यायाच्या तासाची हाक देणाऱ्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य दृष्टी दिली होती. 1844 पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण ‘दैनिक’ याविषयीच्या योग्य मतावर एकमत होते; परंतु 1844 पासून, गोंधळाच्या अवस्थेत, इतर मते स्वीकारली गेली, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले.”

“प्रभूंनी मला दाखवून दिले की १८४४ पासून वेळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि वेळ पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.”

“त्यानंतर मला त्या काही लोकांकडे निर्देश करण्यात आला जे या मोठ्या भ्रमात आहेत की, प्रभु येण्यापूर्वी संतांनी अजूनही जुन्या यरुशलेमास जावयाचे आहे, इत्यादी. असा दृष्टिकोन तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाखाली चालू असलेल्या देवाच्या वर्तमान कार्यापासून मन व रस दूर नेण्यास कारणीभूत ठरतो; कारण जर आपण यरुशलेमास जाणार असू, तर आपली मने स्वाभाविकपणे तेथेच लागतील, आणि संतांना यरुशलेमास नेण्यासाठी आपली साधने इतर उपयोगांपासून रोखून धरली जातील. मला दिसले की त्यांना या मोठ्या भ्रमात पडू देण्याचे

कारण हे आहे की त्यांनी मागील अनेक वर्षांपासून ज्या चुकांत ते राहिले आहेत, त्या कबूल करून सोडून दिल्या नाहीत.” Review and Herald, November 1, 1850.

तुम्हांला ते दिसत आहेत का? मी कशाबद्दल बोलत आहे, हे तुम्हांला माहीत आहे का?

ठीक आहे. जर आपण या अंतिम पाच परिच्छेदांमध्ये गेलो, तर तुम्हाला काही गोष्टी दिसतील ज्या Early Writings, page 74 मध्ये आढळतात त्यापेक्षा मूळ मजकुरात वेगळ्या आहेत.

श्रोत्यांकडून: तर, तुम्ही असे म्हणत आहात की या पेटीत असलेल्या या गोष्टी मूळ आहेत?

या चौकटीत असलेले हे परिच्छेद या मूळ लेखातील शेवटचे पाच परिच्छेद आहेत, आणि ही चौकट त्यांच्याभोवती आहे. हे पाच परिच्छेदच शेवटी Early Writings, पृष्ठ 74 मध्ये समाविष्ट झाले.

परंतु, हे केव्हा छापले गेले, हे केव्हा लिहिले गेले? नोव्हेंबर 1850.

म्हणून, या पाच परिच्छेदांमधून जे बदलले जाणार आहेत त्या गोष्टी मी ठळक अक्षरांत दर्शविल्या आहेत. यामध्ये एक रूपांतरण होणार आहे; कारण, अतिशय निकटच्या भविष्यात, १८५१ मध्ये, Ellen G. White यांचे *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* हे पुस्तक मुद्रित होणार आहे, आणि हे परिच्छेद घेतले जाऊन *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* मध्ये समाविष्ट केले जाणार आहेत. आणि येथून [*Review and Herald*, नोव्हेंबर १८५० मधील लेख] ते *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* पर्यंत, या पाच परिच्छेदांमध्ये काही किरकोळ संपादकीय बदल झाले. आणि नंतर १८५१ मधील *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* पासून १८८२ मधील *Early Writings* पर्यंत, आणखी काही संपादकीय बदल झाले, आणि तेच संपादकीय बदल *Early Writings*, पृष्ठ ७४, यास गुंतागुंतीचे बनवितात.

म्हणून, मूळ हस्तलिखिताच्या समाप्तीला येणाऱ्या या पाच परिच्छेदांमध्ये, पहिल्या परिच्छेदात, “२३ सप्टेंबर रोजी, प्रभूने मला दाखविले . . . ,” हे बदलले जाणार आहे.

पुढील परिच्छेदांमध्ये: “मग मी पाहिले . . .”; “मग मी पाहिले . . .”; “प्रभूने मला दाखविले . . .”; आणि, “मग माझे लक्ष . . . कडे वेधण्यात आले”; या गोष्टींमध्ये काही किरकोळ बदल केले जातात.

तेरा परिच्छेदांत दाखविलेली दहा मुख्य सत्ये

परंतु, मूळ लेखातील या तेरा परिच्छेदांमध्ये तुम्ही हे पाहावे, अशी माझी इच्छा आहे की, तिने दहा प्रमुख गोष्टी दर्शविल्या आहेत.

आता मला आठवते की मी या गोष्टी ठळक अक्षरांत का दिल्या आहेत. त्यांचे बदल होणार आहेत म्हणून नव्हे. मी तुमच्यासाठी एका गोष्टीवर भर देत आहे—जर तुम्ही पाहाल तर—की या तेरा परिच्छेदांत तिला हे दाखविण्यात आले . . . , तिला हे दाखविण्यात आले . . . , तिला हे दाखविण्यात आले . . . , तिला हे दाखविण्यात आले. आणि जेव्हा तिला एक गोष्ट दाखविण्यात आली, तेव्हा ती त्याविषयी आपल्याला सांगून झाल्यावर, तिला अशी काही दुसरी गोष्ट दाखविण्यात आली जी तिला नुकतीच दाखविण्यात आलेल्या गोष्टीशी आवश्यकच जोडलेली असेल असे नाही: “मला हे दाखविण्यात आले . . . ; मला हे दाखविण्यात आले . . . ; मला हे दाखविण्यात आले”

तुम्ही स्वतः ते तपासून पाहू शकता आणि स्वतः वाचू शकता, परंतु या तेरा परिच्छेदांमध्ये तिला दहा प्रमुख सत्ये दाखविण्यात आली होती.

तिला जे दाखविण्यात आले ते असे. तिला देवाच्या प्रेमाविषयी, अर्पणांविषयी, रोग्यांसाठीच्या प्रार्थनेविषयी, पवित्र सहभाग सेवेविषयी, सहस्रवर्षीय कालाशी संबंधित शेवटच्या सात पीडांविषयी, नव्या प्रकाशाविषयी, 1844 नंतरच्या एकत्रीकरणाविषयी, प्रकाशनकार्याविषयी, 1843 Chart विषयी, "Daily" विषयी, परीक्षेच्या रूपातील "time" विषयी, आणि यरुशलेमकडे होणाऱ्या यात्रांविषयी दाखविण्यात आले. आणि जर तुम्ही ते काळजीपूर्वक वाचले, तर हा विचारांचा सलग प्रवाह नाही. हे अतिशय स्पष्टपणे, "मला हे दाखविण्यात आले," असे आहे, आणि तिला जे दाखविण्यात आले ते ती नोंदविते; आणि तिला असे काही दाखविण्यात आले होते की जे आवश्यकच परस्परांशी संबंधित नव्हते. तुम्ही हे पाहिले पाहिजे; कारण, जसे ते हे परिच्छेद एकत्र ओढू लागतात, तसे ते असा विचार निर्माण करू लागतात की ती असे काही म्हणत आहे जे तिने प्रत्यक्षात मुळीच म्हटले नव्हते.

रिव्ह्यू अँड हेराल्ड, १ नोव्हेंबर, १८५०

ठीक आहे. आपण नोव्हेंबर १८५० मधील ज्या पाच परिच्छेदांचा विचार करीत आहोत, त्यांपैकी पहिल्या परिच्छेदाकडे लक्ष द्या.

“२३ सप्टेंबर रोजी प्रभुने मला दाखविले की त्याने आपल्या लोकांच्या अवशेषांना परत मिळविण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला आहे, आणि या एकत्रीकरणाच्या काळात प्रयत्न दुप्पट केले गेले पाहिजेत. विखुरण्याच्या काळात इस्राएलाला मार बसला आणि तो विदीर्ण झाला; पण आता एकत्रीकरणाच्या काळात देव आपल्या लोकांना बरे करील आणि त्यांच्या जखमा बांधील. विखुरण्याच्या काळात सत्य प्रसारित करण्यासाठी केलेल्या प्रयत्नांचा फारसा परिणाम झाला नाही, अगदी थोडे किंवा काहीच साध्य झाले नाही; परंतु एकत्रीकरणाच्या काळात, जेव्हा देवाने आपल्या लोकांना एकत्र करण्यासाठी आपला हात पुढे केला आहे, तेव्हा सत्य प्रसारित करण्यासाठी केलेले प्रयत्न त्यांच्या अभिप्रेत परिणामास पोहोचतील. कार्यात सर्वांनी एकचित्त आणि उत्साही असले पाहिजे. मी पाहिले की आता या एकत्रीकरणाच्या काळात आपल्याला मार्गदर्शन करण्यासाठी विखुरण्याच्या काळातील उदाहरणांचा दाखला देणे कोणासाठीही लज्जास्पद आहे; कारण देव आता आपल्यासाठी तेवढेच करीत असेल जितके त्याने तेव्हा केले, तर इस्राएल कधीही एकत्र केला जाणार नाही. सत्य जसे उपदेशाने प्रचारिले गेले पाहिजे, तसेच ते एका पत्रात प्रकाशित केले जाणेही तितकेच आवश्यक आहे.” —

त्या परिच्छेदातील शेवटचे वाक्य असे म्हणते, “जितके सत्य प्रचाराने सांगितले जावे तितकेच ते पत्राद्वारे प्रकाशित केले जाणे आवश्यक आहे.” ठीक आहे. हा विचार सोडून दिला जाणार आहे.

आपण विचाराधीन घेत असलेल्या त्या पाच परिच्छेदांपैकी दुसऱ्या परिच्छेदात, जिथे असे म्हटले आहे, “प्रभुने मला दाखविले,” तेथे, तुम्ही पाहता, मी त्याखाली अधोरेखित केले आहे.

—“प्रभुने मला दाखविले की 1843 चा चार्ट त्याच्या हाताने निर्देशित केला गेला होता, आणि त्यातील कोणताही भाग बदलला जाऊ नये; की त्यातील आकडे त्याला जसे हवे होते तसेच होते. की त्याचा हात त्यावर होता आणि काही आकड्यांतील एक चूक लपवून ठेवत होता, त्यामुळे त्याचा हात दूर होईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकत नव्हते.” —

या पान्याच्या वरच्या भागातील या चार परिच्छेदांमध्ये मी जे काही अधोरेखित केले आहे, त्याचे कारण असे की 1851 मध्ये प्रकाशित झालेल्या Ellen G. White यांचे A Sketch of the Christian Experience and Views या ग्रंथाच्या पुनर्मुद्रणावेळी त्यांत संपादकीय बदल केले जाणार आहेत.

ठीक आहे. “प्रभुने मला दाखविले,” हे बदलले जाणार आहे; “त्याच्या हाताने” हे बदलले जाणार आहे; “त्यातील कोणताही भाग बदलला जाऊ नये” हे बदलले जाणार आहे.

मग त्या पानावरील पुढील ठळक अक्षरांतील परिच्छेदात [चौथा परिच्छेद] असे म्हटले आहे,

—“परमेश्वराने मला दाखविले की 1844 पासून वेळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि पुढेही वेळ कधीही पुन्हा कसोटी ठरणार नाही.” —

“प्रभूने मला दाखविले,” हे बदलले जाणार आहे. पुढील वर्षी *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* मध्ये ते त्या एक-वाक्याच्या परिच्छेदाला घेऊन त्यास मागील परिच्छेदाशी एकत्र करणार आहेत. ते त्याचे एकच परिच्छेदात रूपांतर करणार आहेत.

परंतु, तसेच, एखादा शब्द किंवा काही शब्द ठळक अक्षरांत दिलेले असतील, तर इतर प्रकारचे काही बदलही असणार आहेत; आणि, मला काय म्हणायचे आहे याचे एक उदाहरण मी देतो.

आणि तिसऱ्या परिच्छेदात असे म्हटले आहे,

—“मग मला ‘दैनिक’ यासंबंधाने असे दिसले की, ‘यज्ञ’ हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविला गेला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; तसेच न्यायाच्या घटिकेचा पुकारा देणाऱ्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य समज दिली. १८४४ पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण ‘दैनिक’ विषयीच्या योग्य मतावर एकवटलेले होते; परंतु १८४४ पासून, गोंधळात, इतर मते स्वीकारली गेली, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले.”—

मग त्या पानावरील पुढील ठळक अक्षरांतील परिच्छेदात [चौथा परिच्छेद] असे म्हटले आहे,

“प्रभूने मला दाखविले की 1844 पासून वेळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि पुढेही वेळ कधीही पुन्हा कसोटी होणार नाही.”—

“प्रभूने मला दाखविले,” ते बदलले जाणार आहे.

पुढील वर्षी *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* मध्ये ते काय करणार आहेत, तर त्या एक-वाक्याच्या परिच्छेदाला ते आधीच्या परिच्छेदाशी एकत्र करणार आहेत. ते त्याचे एकच परिच्छेदात रूपांतर करणार आहेत.

आणि ते “प्रभूने मला दाखविले” हे “मलाही दाखविण्यात आले” असे बदलणार आहेत. ठीक आहे ना? ते त्या दोन परिच्छेदांचा एकच परिच्छेद करणार आहेत, आणि 1851 मध्ये ते ते “मलाही दाखविण्यात आले” असे बदलणार आहेत.

—“त्यानंतर माझे लक्ष काही अशांकडे वेधण्यात आले की, जे या मोठ्या भ्रमात आहेत की प्रभु येण्यापूर्वी संतांनी अद्याप जुन्या यरुशलेमाला जावे, इत्यादी. अशा प्रकारचा दृष्टिकोन तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाखाली चालू असलेल्या देवाच्या वर्तमान कार्यापासून मन व स्वारस्य दूर नेण्यास प्रवृत्त करणारा आहे; कारण जर आपल्याला यरुशलेमाला जायचे असेल, तर आपली मने स्वाभाविकपणे तेथेच लागतील, आणि संतांना यरुशलेमाला पोहोचविण्यासाठी आपली साधने इतर उपयोगांपासून रोखून धरली जातील. मी पाहिले की त्यांना या मोठ्या भ्रमात जाऊ देण्यात आले याचे कारण असे आहे की, त्यांनी मागील अनेक वर्षांपासून ज्या चुकांमध्ये ते होते, त्या कबूल करून त्यांचा त्याग केलेला नाही.” Review and Herald, November 1, 1850.

परंतु, जेव्हा तुम्ही *Early Writings* पर्यंत पोहोचता, ते काय करतात हे तुम्हाला माहीत आहे का? ते “I was also shown,” हे शब्द वगळतात, जिथे *Early Writings* मध्ये हा एक परिच्छेद असा म्हणणार आहे, “1844 पूर्वी एकता अस्तित्वात असताना, जवळजवळ सर्वजण ‘Daily’ बाबतच्या योग्य दृष्टिकोनावर एकमत होते; परंतु 1844 पासून, गोंधळामध्ये, इतर दृष्टिकोन स्वीकारले गेले, आणि अंधार व गोंधळ यांचा पाठपुरावा झाला.” त्यांनी “I was also shown,” हे वगळले, आणि पुढील वाक्य असे आहे, “1844 पासून वेळ ही कसोटी राहिली नव्हती.” अचानक तुम्हाला हे कळत नाही की वेळ ही कसोटी नव्हती हा विचार त्या विशिष्टपणे दाखविण्यात आलेल्या गोष्टींपैकी एक होता. तुम्ही असा विश्वास ठेवता की हे ‘Daily’ विषयावरील तिच्या प्रकाशाचा भाग होते, ज्यात चुकीच्या दृष्टिकोनामुळे गोंधळ निर्माण झाला.

ते मूळ नाही. मूळ तुमच्याकडे आहे. ते तपासून पाहा.

पुढील पाऊल (दुसरे पाऊल)—1851 एलेन जी. व्हाइट यांच्या ख्रिस्ती अनुभवाचा आणि दृष्टिकोनाचा संक्षिप्त आढावा

त्यानंतर याखाली, 1851 मध्ये मुद्रित झालेले Ellen G. White यांचे *A Sketch of the Christian Experience and View* आहे; आणि जे बदल घडून आले त्यांचे विभाजन तुमच्याकडे आहे, आणि त्यात एक अत्यंत, अत्यंत महत्त्वपूर्ण बदल आहे.

“२३ सप्टेंबर रोजी प्रभूने मला दाखविले [पूर्वी—“showed”] की त्याने आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषास परत मिळविण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला आहे, आणि या एकत्रीकरणाच्या काळात प्रयत्न दुप्पट करण्यात आले पाहिजेत. विखुरण्याच्या काळात इस्राएलास मार बसला आणि तो फाटला; परंतु आता या एकत्रीकरणाच्या काळात देव आपल्या लोकांना बरे करील आणि त्यांचे बंधन बांधील. विखुरण्याच्या काळात सत्याचा प्रसार करण्यासाठी केलेल्या प्रयत्नांचा फारसा परिणाम झाला नाही, फार थोडे किंवा काहीच साध्य झाले नाही; परंतु एकत्रीकरणाच्या काळात, जेव्हा देवाने आपल्या लोकांना एकत्र करण्यासाठी आपला हात लाविला आहे, तेव्हा सत्याचा प्रसार करण्यासाठी केलेल्या प्रयत्नांचा अपेक्षित परिणाम होईल. कार्यात सर्वांनी एकदिलाने आणि उत्साहाने सहभागी झाले पाहिजे. मी पाहिले की आता या एकत्रीकरणाच्या काळात आपल्याला मार्गदर्शन करण्यासाठी विखुरण्याच्या काळातील उदाहरणांचा कोणीही आधार घेणे चुकीचे आहे; कारण देव आता आपल्यासाठी तेव्हापेक्षा अधिक काही करीत नसेल, तर इस्राएल कधीही एकत्र केला जाणार नाही. [काढून टाकलेले: सत्य कागदपत्रात प्रकाशित झाले पाहिजे, जसे ते प्रचारले गेले पाहिजे, तितकेच ते आवश्यक आहे.] [परिच्छेद एकत्रित] मी पाहिले आहे [पूर्वी—“the Lord showed me] की १८४३ चे तक्ते प्रभूच्या हाताने निर्देशित झाले होते, [पूर्वी—“by His hand”] आणि त्यात बदल केला जाऊ नये; [पूर्वी—“no part of it should be altered”] की त्यांतील आकडे त्याला जसे हवे होते तसेच होते. की त्याचा हात त्यावर होता, आणि त्या आकड्यांपैकी काहींतील एक चूक त्याने लपवून ठेवली होती, जेणेकरून त्याचा हात काढून घेतला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.”

“त्यानंतर मी ‘नित्य’ याच्या संबंधाने पाहिले की ‘यज्ञ’ हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविला गेला होता, आणि तो मजकुराचा भाग नाही; तसेच ज्यांनी न्यायघट्टेचा घोष केला त्यांना प्रभूने त्याविषयीची योग्य दृष्टी दिली. 1844 पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण ‘नित्य’ याविषयीच्या योग्य मतावर एकमताने उभे होते; परंतु 1844 पासून, गोंधळात, इतर मते स्वीकारली गेली, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले. [परिच्छेद एकत्रित] मी हेही पाहिले [पूर्वी—“प्रभूने मला दाखविले”] की 1844 पासून समय ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि समय पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.” A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 61-62.

तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी संबंधित नसलेला काळ

एलेन व्हाइट यांना नंतर शेवटी *Early Writings* मध्ये समाविष्ट झालेल्या दर्शनापेक्षा एक वेगळे दर्शन झाले होते. त्यांना अनेक दर्शने झाली होती; परंतु, एका दर्शनात त्यांना काहीतरी सांगण्यात आले; त्यांना एक परिच्छेद सांगण्यात आला, आणि त्यांनी तो लिहून ठेवला.

“प्रभूने मला दाखविले आहे की तिसऱ्या देवदूताचा संदेश पुढे गेला पाहिजे, आणि प्रभूच्या विखुरलेल्या लेकरांना तो घोषित केला गेला पाहिजे, आणि तो वेळेवर टांगून ठेवला जाऊ नये; कारण वेळ पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही. मी पाहिले की काही जण वेळेचे उपदेश करण्यापासून उत्पन्न झालेल्या खोट्या उत्तेजनात गुरफटत होते; तिसऱ्या देवदूताचा संदेश वेळेपेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहे. मी पाहिले की हा संदेश आपल्या स्वतःच्या पायावर उभा राहू शकतो, आणि त्यास बळकटी देण्यासाठी वेळेची गरज नाही, आणि तो प्रचंड सामर्थ्याने पुढे जाईल, आपले कार्य पूर्ण करील, आणि तो नीतिमत्त्वात संक्षिप्त केला जाईल.” A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 48.

ती तेथे कशाविषयी बोलत आहे? की आपण तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला पुन्हा कधीही समयाशी जोडू नये, बरोबर?

आमेन? तुम्ही माझ्याबरोबर आहात का?

हे तुम्हाला कुठे आढळते? ते कुठे स्थित आहे?

श्रोत्यांकडून: (कोणताही प्रतिसाद नाही.)

श्रोत्यांकडून: ख्रिस्ती अनुभव व दृष्टिकोण यांचे एक रूपरेखाचित्र.

एलेन जी. व्हाइट यांचे *A Sketch of the Christian Experience and Views*, पृष्ठ 48, पृष्ठ 48.

ठीक आहे. आपण ज्या उताऱ्याविषयी चर्चा करित आहोत, जो Review and Herald, November 1850 मधून घेतलेला आहे, तो Ellen G. White यांच्या A Sketch of the Christian Experience and Views मध्ये कुठे आढळतो? तर, आपण आपल्या टिपणांकडे मागे वळून पाहिल्यास, तो Ellen G. White यांच्या A Sketch of the Christian Experience and Views, पृष्ठ 61 आणि पृष्ठ 62 वर आढळतो.

तुमच्याकडे Ellen G. White यांच्या A Sketch of the Christian Experience and Views मध्ये पृष्ठ 48 वर नोंदविलेले एक दर्शन आहे; आणि नंतर तुमच्याकडे ते दर्शन आहे, जे अखेरीस Early Writings मध्ये पृष्ठ 61 आणि 62 वर येणार आहे. ती 13 किंवा 14 पृष्ठांनी विभक्त आहेत, बरोबर ना?

आणि Early Writings च्या बाबतीत ते काय करणार आहेत? ते पृष्ठ 48 वरील हा परिच्छेद घेऊन, वेळ ही आता कसोटी राहिलेली नाही, या तिच्या विधानानंतर ताबडतोब तो घालणार आहेत. ते दोन दृष्टान्त एकत्र जोडणार आहेत.

मी काय म्हणतो आहे ते तुम्ही समजून घेत आहात का?

श्रोत्यांतील पुरुष: होय.

मी काय म्हणतो ते तुम्ही अनुसरत आहात का?

श्रोत्यांतील संबोधित व्यक्ती: (दृढीकरण.)

ठीक आहे, कारण ज्याच्याविषयी मला कमी पुष्टी दिसत आहे, तो तुम्हीच आहात.

शेवटची पायरी (तिसरी पायरी)—१८८२ आरंभीची लेखने

ठीक आहे. आता मी तुमच्या टिपणांच्या दव्या पानावर परत आलो आहे; आणि आता तुमच्यापुढे पुन्हा *Early Writings* आहे.

“२३ सप्टेंबर, . . . मी पाहिले आहे की १८४३ चा तक्ता प्रभूच्या हाताने निर्देशित केला गेला होता, आणि त्यात बदल करू नये; त्या आकड्यांबाबत त्याची जशी इच्छा होती तसेच ते होते; त्याचा हात त्यावर होता, आणि काही आकड्यांतील एक चूक त्याने अशी लपवून ठेवली होती की त्याचा हात काढून घेतला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.”

मग मी “दैनिक” (Daniel 8:12) यासंबंधी पाहिले की “यज्ञ” हा शब्द मनुष्याच्या शहाणपणाने घालण्यात आला होता, आणि तो मूळ मजकुराचा भाग नाही; तसेच ज्यांनी न्याय-घडीचा घोष केला त्यांना परमेश्वराने त्याविषयीचा योग्य दृष्टिकोन दिला. 1844 पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण “दैनिक” विषयीच्या योग्य दृष्टिकोनावर एकमत होते; परंतु 1844 पासूनच्या गोंधळात इतर दृष्टिकोन स्वीकारले गेले, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले. 1844 पासून काळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि तो पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.

प्रभुने मला दाखविले आहे की तिसऱ्या देवदूताचा संदेश पुढे गेला पाहिजे, आणि प्रभूच्या विखुरलेल्या लेकरांना घोषित केला गेला पाहिजे; परंतु तो समयावर अवलंबून ठेवला जाऊ नये. मी पाहिले की काही जण समयाची घोषणा केल्यामुळे उत्पन्न होणाऱ्या खोट्या उत्तेजनात पडत होते; परंतु तिसऱ्या देवदूताचा संदेश समयापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहे. मी पाहिले की हा संदेश आपल्या स्वतःच्या पायावर उभा राहू शकतो आणि त्याला बळकटी देण्यासाठी समयाची आवश्यकता नाही; आणि तो महान सामर्थ्याने पुढे जाईल, आपले कार्य पूर्ण करील, आणि धार्मिकतेने संक्षिप्त केला जाईल.

“मग माझे लक्ष काही अशांकडे वेधले गेले जे या मोठ्या भ्रमात आहेत की जुन्या यरुशलमास जाणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे . . .” Early Writings, 74-76.

आणि हे ठळक अक्षरांत का आहे याचे कारण असे की, येथे हा परिच्छेद आहे जिथे असे म्हटले आहे, “. . . 1844 पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण ‘daily’ विषयीच्या योग्य दृष्टिकोनावर एकमताने होते; परंतु 1844 नंतरच्या गोंधळात इतर दृष्टिकोन स्वीकारले गेले, आणि अंधकार व गोंधळ त्यानंतर आले. 1844 पासून काळ ही कसोटी राहिलेली नाही, आणि तो पुन्हा कधीही कसोटी ठरणार नाही.” तुम्ही हे लक्षात ठेवले पाहिजे की, मूळतः तिच्या या दर्शनाच्या पहिल्या नोंदीत, तिने असे म्हटले होते, “मला दाखविण्यात आले की 1844 पासून काळ ही कसोटी राहिलेली नाही,” आणि तो एक वेगळा परिच्छेद होता. ‘Daily’ विषयी तिला जे दाखविण्यात आले होते आणि काळ कसोटी असण्याविषयी तिला जे दाखविण्यात आले होते, यांमध्ये भेद होता, याची तिने खात्री करून घेतली होती; आणि पुढील परिच्छेद, जो तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी कोणताही कालसंबंध जोडू नये याविषयी बोलतो, तो मूळ दर्शनात नव्हता. तो Life Sketches च्या पृष्ठ 48 वर होता, पृष्ठे 61 आणि 62 वर नव्हता.

परंतु, जेव्हा तुम्ही 1882 मधील *Early Writings* पर्यंत येता, तेव्हा त्यांनी त्या एकत्र केल्या; आणि म्हणूनच, जेव्हा तुम्ही 1930 च्या दशकात पोहोचता आणि Adventism मध्ये गडद अंधारात भरकटू लागता, आणि Willie White असे म्हणतो की, जेव्हा तुम्ही Daily चा अभ्यास करता तेव्हा तुम्ही त्याचा काळाच्या संदर्भात अभ्यास केला पाहिजे—“क्षमस्व, Willie, तुमची जबाबदारी भविष्यवाणीच्या आत्म्याची अचूक ऐतिहासिक नोंद देणारे असण्याची होती. भविष्यवाणीच्या आत्म्याचे खंडन करणारे तुम्हीच असायला हवे होते. आणि *Early Writings*, पृष्ठ 75, याच्या तुमच्या सादरीकरणाने तुम्ही मूळ स्रोतांकडे दुर्लक्ष केले, आणि ते मूळ स्रोत असे म्हणतात की, *Early Writings*, 74 मध्ये Daily हा युक्तिवाद काळाच्या संदर्भात विचारात घेतला पाहिजे असे तुम्ही जे उचलले, ते पूर्णपणे असत्य आहे.”—ते असत्य आहे! भविष्यवाणीच्या आत्म्यातील अभिलेखांद्वारे ते सिद्ध करून टिकवता येत नाही. त्या कालखंडाच्या इतिहासाद्वारेही ते सिद्ध करून टिकवता येत नाही.

ठीक आहे. मुद्दा १, Sister White यांनी Early Writings, 74 मध्ये असे म्हटले आहे की “Daily” विषयी एक योग्य दृष्टिकोन आहे. इतिहासात नंतर पुढे ढकलण्यात आलेला मुख्य युक्तिवाद असा आहे की Early Writings, 74 मधील त्या उताऱ्याचा अभ्यास करताना तो काल-निश्चितीच्या संदर्भात ठेवला पाहिजे. हा युक्तिवाद फोल आहे; तो ग्राह्य नाही!

म्हणून आता आपण केवळ या भूमिकेपुरतेच उरतो की “डेली” विषयी एक योग्य दृष्टिकोन आहे. ठीक आहे ना? पण, या परिच्छेदातून आपण आणखी एक विचार घेणार आहोत.

त्यात असे म्हटले आहे, “२३ सप्टेंबर रोजी, प्रभुने मला दाखविले . . .” २३ सप्टेंबर, केव्हा? १८५०: “२३ सप्टेंबर, १८५० रोजी, प्रभुने मला दाखविले.”

त्याने तिला काय दाखवले?

बरं, त्याने तिला दाखविलेल्या गोष्टींपैकी एक म्हणजे 1844 पासून ‘डेली’विषयी इतर मते स्वीकारली गेली आहेत.

“23 सप्टेंबर, 1850 रोजी प्रभूने मला दाखविले . . . 1844 पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण ‘Daily’ विषयीच्या योग्य दृष्टिकोनात एकमताने होते; परंतु 1844 पासून, गोंधळात, इतर मतप्रणाली स्वीकारल्या गेल्या, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले. The Review and Herald, November 1850.”

मार्च १८५० “दैनिक” म्हणजे पृथ्वीवरील पवित्रस्थान

म्हणून, पृष्ठ ६ च्या तळाशी तुम्हाला मार्च १८५० च्या Review and Herald मधील एक परिच्छेद आढळतो, आणि तो David Arnold यांचा एक लेख आहे.

“तो [दानीएल] त्याच जुलमी सामर्थ्याला ‘राजाधिराजाच्या विरोधात उभे राहताना’ही पाहतो; अशा रीतीने, सीनै येथे स्थापन करण्यात आलेल्या आणि बीज येईपर्यंत दररोज पाळल्या जाव्यात अशा सर्व नित्य बलिदानांच्या कायदेशीरतेचा अंत झाला. येथे ख्रिस्त, जो मूळ तत्त्व, किंवा महान प्रतिरूपात्मक बलिदान होता, तो रोमन सैनिकांच्या हातून वधिला गेला. अशा प्रकारे रोमद्वारे ‘नित्य बलिदान काढून टाकण्यात आले,’ आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान रोमन सेनापती तीतस याने पाडून टाकले, जेव्हा त्याने यरुशलेम शहर आणि देवाचे मंदिर, ज्यामध्ये ‘पवित्रस्थान’ होते, यांचा नाश केला. येथे ख्रिस्ताच्या भविष्यसूचक घोषणेची पूर्तता आरंभ झाली. ‘आणि ते तलवारीच्या धारेने पडतील, आणि सर्व राष्ट्रांमध्ये कैद करून नेले जातील, आणि जंत्यांचा काळ पूर्ण होईपर्यंत यरुशलेम जंत्यांच्या पायाखाली तुडविले जाईल.’ लूक 21:24.” डेव्हिड आर्नोल्ड, Review and Herald, मार्च 1850, खंड 1, क्रमांक 8.

या लेखात डेव्हिड आर्नोल्ड शिकवितात की दानिएलाच्या पुस्तकातील “डेली” हे यरुशलेम येथील यहूदी पवित्रस्थानाचे प्रतिनिधित्व करते, जे इ.स. ७० मध्ये मूर्तिपूजक रोमने दूर केले.

सप्टेंबर १८५० — “डेली” म्हणजे ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा आहे

मग सप्टेंबर १८५० मध्ये, त्याच वर्षी—आणि तसे पाहिले तर, १८५० मध्ये Review and Herald चे संपादक कोण आहेत? त्यांचे नाव जेम्स व्हाइट आहे.

म्हणून, सप्टेंबर 1850 मध्ये जेम्स व्हाइट यांनी क्रोझियर यांचा एक लेख प्रकाशित केला, ज्यात असे शिकविले आहे की “डेली” हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते.

आता, जेम्स व्हाइट हे थेटपणे शिकवत नाहीत, परंतु लोक तेथील अभिप्रायावरून असा निष्कर्ष काढतात की ते हाच विचार शिकवत आहेत. आणि मी हे का म्हणत आहे? मी हे त्याच कारणासाठी म्हणत आहे: सप्टेंबर 1850 मध्ये, सिस्टर व्हाइट म्हणतात की 1844 पासून ‘डेली’विषयी इतर दृष्टिकोन अंधकारात स्वीकारले गेले आहेत आणि त्यानंतर गोंधळ निर्माण झाला आहे.

ही दोन्ही मते [Arnold आणि Crosier] अशी पायोनियरांची मते नाहीत की “Daily” म्हणजे Paganism होय.

आणि पृष्ठ ७ वर तुमच्याकडे क्रोझियरच्या लेखातील ते दोन परिच्छेद आहेत, ज्यात तो असा निष्कर्ष काढत आहे की “दैनिक” ही ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा आहे.

“—आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान पाडून टाकण्यात आले;” दानिएल 8:11. हे पाडून टाकणे रोमन सत्तेच्या काळात आणि तिच्याच माध्यमाने झाले; म्हणून या वचनातील पवित्रस्थान पृथ्वी नव्हते, किंवा पॅलेस्टाईनही नव्हते, कारण पहिले पतनकाळी 4,000 वर्षांहून अधिक पूर्वी पाडले गेले होते, आणि दुसरे बंदिवासाच्या वेळी, या उतान्यातील घटनेच्या 700 वर्षांहून अधिक आधी, आणि यांपैकी कोणतेही रोमन सत्तेच्या कार्याने नव्हते.

“पाडून टाकण्यात आलेले पवित्रस्थान हे त्याच्याच आहे ज्याच्या विरुद्ध रोमने स्वतःचा मोठेपणा केला, आणि जो सैन्याचा अधिपती, म्हणजे येशू ख्रिस्त, होता; आणि पौल शिकवितो की त्याचे पवित्रस्थान स्वर्गात आहे. पुन्हा, दानियेल 11:30-31, —कारण कितीमची जहाजे त्याच्या विरुद्ध येतील; म्हणून तो खिन्न होईल, परत फिरेल,

आणि पवित्र कराराविरुद्ध (ख्रिस्ती धर्माविरुद्ध) संताप धरील (शिक्षा करण्याची काठी); तसेच तो करील; तो परत येईल आणि जे पवित्र कराराचा त्याग करितात त्यांच्याशी (याजक व बिशप यांच्याशी) संगनमत करील. आणि सैन्ये (नागरी व धार्मिक) त्याच्या बाजूने उभी राहतील, आणि ते (रोम व जे पवित्र कराराचा त्याग करितात ते) सामर्थ्याच्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करतील.' हे असे काय होते की जे रोम आणि ख्रिस्ती धर्माचे प्रेषित यांनी मिळून अपवित्र करावे? ही युती —पवित्र करारा'च्या विरोधात रचली गेली होती, आणि त्यांनी ज्या कराराचे पवित्रस्थान अपवित्र केले ते ह्याच कराराचे होते; आणि त्यांनी ते जसे देवाच्या नावाला अपवित्र करू शकले तसेच केले; यिर्मया 34:16; यहजेकल 20; मलाखी 1:7. हे त्याच्या नावाचे अपमान करणे किंवा देवनिंदा करणे ह्याचप्रमाणे होते. ह्या अर्थाने या —राजकीय-धार्मिक' पशूने पवित्रस्थान अपवित्र केले, (प्रकटीकरण 13:6), आणि ते स्वर्गातील त्याच्या स्थानावरून खाली पाडले, (स्तोत्रसंहिता 102:19; यिर्मया 17:12; इब्री 8:1-2) जेव्हा त्यांनी रोमला पवित्र नगरी म्हटले, (प्रकटीकरण 21:2) आणि तेथे पोपाला —प्रभु देव पोप', —पवित्र पिता', —मंडळीचा प्रमुख', इत्यादी पदव्या देऊन स्थापित केले, आणि तेथे, त्या बनावट —देवाच्या मंदिरात', तो ज्या गोष्टी येशू प्रत्यक्षात आपल्या पवित्रस्थानात करतो त्या करण्याचा दावा करतो; 2 थेस्सलनीकाकर 2:1-8. पवित्रस्थान पायाखाली तुडविले गेले आहे (दानियेल 8:13), जसे देवाचा पुत्र तुडविला गेला आहे. (इब्री 10:29.)" O. R. L. Crosier, —The Sanctuary', Review and Herald, September, 1850.

जेम्स व्हाइट यांचे तर्कशास्त्र

जर जेम्स व्हाइटला अधिक चांगले माहित होते, तर त्याने हा लेख का छापला असता? त्याचे कारण म्हणजे तुमच्या नोंदीतील "जेम्स व्हाइटचे तर्कशास्त्र."

निराशेनंतर जे प्रथम मुद्रित झाले त्याला *A Word to the Little Flock* असे म्हणतात, आणि त्या प्रकाशनातील तीन लेखक जेम्स आणि एलेन व्हाइट तसेच जोसेफ बेट्स हे होते. २२ ऑक्टोबर १८४४ नंतर मार्गार चालत राहिलेल्या त्या लोकांनी जे प्रथम मुद्रित केले, ते हेच लेख होते; आणि या लेखात सिस्टर व्हाइट क्रोझियरच्या मताला अनुमोदन देते—त्याच्या 'डेली'विषयीच्या मताला नव्हे, तर ख्रिस्त पवित्र स्थानातून परमपवित्र स्थानात गेला, या त्याच्या मताला.

लक्ष द्या, ही सिस्टर व्हाईट आहेत. म्हणूनच जेम्स व्हाईट क्रोझियरचा लेख छापण्यास तयार होते; त्यात असे म्हटले आहे,

"२३०० दिवसांच्या शेवटी शुद्ध केले जाणारे पवित्रस्थान हे नवे यरुशलेम मंदिर आहे, ज्याचा ख्रिस्त सेवक आहे, असे मी मानते."—हे एलेन व्हाइट यांचे आहे—"प्रभूने मला एका दर्शनात, एक वर्षाहून अधिक काळापूर्वी, दाखविले की भाऊ क्रोझियर यांच्याकडे पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणाविषयी इत्यादींबाबत खरा प्रकाश होता; आणि भाऊ C. यांनी ७ फेब्रुवारी, १८४६ च्या Day-Star, Extra मध्ये आम्हाला दिलेले मत लेखी स्वरूपात मांडावे, ही त्याची इच्छा होती. मला पूर्णपणे प्रभूकडून अधिकार मिळाल्याची जाणीव आहे की त्या Extra ची मी प्रत्येक संताला शिफारस करावी."

"मी प्रार्थना करतो की या ओळी तुम्हाला, आणि ज्या सर्व प्रिय लेकरांनी त्या वाचाव्यात त्यांनाही, आशीर्वादकारक ठराव्यात." A Word to the Little Flock, May 12, 1847.

म्हणून, आजच्या दिवसापर्यंतही, अॅडव्हेंटिझममधील काही आधुनिक इतिहासकार म्हणतात, "तेथे पाहा. एलेन व्हाइट क्रोझियरच्या लेखास आपली सर्वसमावेशक मान्यता देत आहे; आणि म्हणून, 'डेली' विषयी क्रोझियरने ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याबद्दल जे म्हटले, ते खरेच असले पाहिजे." आणि जेव्हा ते असे म्हणतात, तेव्हा ते इतिहासाचे विपर्यास करित असतात; कारण, क्रोझियरच्या लेखात आठ विभाग होते आणि अगदी सुरुवातीपासूनच अॅडव्हेंटिस्टांना हे समजले होते की त्या विभागांपैकी चार पूर्ण अंधकार होते, आणि ते अॅडव्हेंटिझममध्ये कधीच, कधीच, कधीच पुनर्मुद्रित झालेले नाहीत.

उदाहरणार्थ, त्या लेखातील त्याच्या एका भूमिकेनुसार, येशू परत येईल तेव्हा हजार वर्षांची शांती असणार आहे. अॅडव्हेंटिस्ट लोक यावर विश्वास ठेवत नाहीत, आणि त्यांनी कधीच ठेवला नाही. ही समज अशी समज आहे की जी विल्यम मिलर यांनी नाकारली होती, आणि प्रत्यक्षात तीच गोष्ट विल्यम मिलर यांना सत्य समजून घेण्याच्या योग्य मार्गावर ठेवते. ते शिक्षण मिलराइट समजुतीच्या थेट विरुद्ध असलेल्या शिक्षणांपैकी एक आहे.

म्हणून, जेव्हा क्रोझियर हा आठ भागांचा लेख प्रकाशित करतो, तेव्हा त्यांना लगेचच कळते की या भागांपैकी चार भाग पुनर्मुद्रणासाठी योग्य नाहीत.

परंतु, जेम्स व्हाइट क्रोझियरचा तो भाग मुद्रित करतो जिथे क्रोझियर असा निष्कर्ष काढतो की "डेली" म्हणजे ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा होय; परंतु, तो केवळ ते चारच भाग पुनर्मुद्रित करणार आहे. तो इतर चार भाग पुनर्मुद्रित करणार नाही. परंतु, जेम्स व्हाइटला क्रोझियरचे ते चार भाग पुनर्मुद्रित करण्यासाठी ते दोन अंकांत छपावे लागते. सप्टेंबर १८५० मध्ये त्याला ते दोनदा छपावे लागले.

सप्टेंबर १८५० मधील आपल्या *Review and Herald* मध्ये पुरेशी जागा नव्हती, म्हणून ख्रिस्त पवित्र स्थानातून परमपवित्र स्थानात गेला याविषयी क्रोझियरचा संपूर्ण लेख समाविष्ट करता यावा यासाठी त्याने सप्टेंबर १८५० मध्ये *Review and Herald* चे दोन अंक छापले.

आता, जेराड डॅम्स्टीगट यांच्या लिखाणातून तुम्ही हे लक्षात घ्याल की ते ऐतिहासिक मूल्यांकन देत आहेत की अॅडव्हेंटिस्टांना नेहमीच माहित होते की क्रोझियर यांच्या लेखांतील काही भाग चुकीचे होते आणि ते पुनर्मुद्रित केले जाऊ शकत नव्हते.

"तिने [एलेन हार्मन] असे म्हटले: —प्रभूने मला दर्शनात, एक वर्षाहून अधिक काळापूर्वी, हे दाखविले की बंधू क्रोझियर यांच्याकडे पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणाविषयी इत्यादी बाबतीत खरा प्रकाश होता; आणि बंधू C. यांनी 7 फेब्रुवारी, 1846 च्या Day Star Extra मध्ये आम्हाला दिलेले मत लिहून काढावे, ही त्याची इच्छा होती. त्या Extra ची प्रत्येक संताला शिफारस करण्याचा मला प्रभूकडून पूर्ण अधिकार असल्याचे मी जाणवते' (पत्र. E. G. White to Curtis, Word to the Little Flock, 12). सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट सामान्यतः या विधानाचा असा अर्थ लावतात की क्रोझियर यांचे विवेचन त्रुटीविरहित नव्हते, परंतु त्यांचे मुख्य प्रतिरूपात्मक युक्तिवाद योग्य होते. लेखाच्या पुनर्मुद्रणांत त्यांनी जे पैलू अचूक नाहीत असे मानले, ते वगळण्यात आले." P. Gerard Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

त्यांचे संपूर्ण दस्तऐवज कधीही पुन्हा मुद्रित करू शकले नाहीत

आता, पुढील पृष्ठावर तुम्हाला W. A. Spicer हे त्याच गोष्टीची साक्ष देताना दिसतात: त्यांना नेहमीच माहित होते की Crosier यांच्या लेखांमध्ये त्रुटी होत्या, आणि त्यांनी त्या चार विभागांचे कधीही पुनर्मुद्रण केले नाही.

दुःखाने म्हणावे लागते की, तरुण क्रोसिअर शब्बाथाच्या सत्याच्या प्रकाशात फारच थोडा काळ चालला. नंतर त्याने स्वतः स्थापन करण्यास मदत केलेल्या पवित्रस्थानाच्या शिकवणीचा त्याग केला. आमच्या अग्रणी बंधूंनी त्यांच्या आरंभीच्या नियतकालिकांत पवित्रस्थानावरील त्याचे स्पष्टीकरण अनेक वेळा पुनर्मुद्रित केले, परंतु त्याचा संपूर्ण दस्तऐवज ते कधीही पुनर्मुद्रित करू शकले नाहीत. त्यात त्याने पवित्रस्थानावरील विवेचनाबरोबर येणाऱ्या युगाविषयी काही कल्पना जोडल्या होत्या—एक भौतिक सहस्राब्दी, म्हणजे दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी या पृथ्वीवर एक गौरवशाली युग येईल अशी कल्पना. या गोष्टी आमचे बंधू नेहमी वगळीत असत. त्या दिवसांत येणाऱ्या युगाविषयीच्या या शिकवणी सर्वत्र पसरलेल्या होत्या. हा सिद्धांत निश्चित अशा आगमन-संदेशाशी कधीही जुळला नाही; आणि निःसंशयपणे, या भ्रमाच्या खमिरीने त्या तरुण पुरुषांना शब्बाथ व पवित्रस्थान यांच्या सत्यांपासून दूर नेण्यास हातभार लावला. लवकरच तो आमच्या आरंभीच्या चळवळीचा कट्टर विरोधक झाला." W. A. Spicer, Review and Herald, December 14, 1939

म्हणजे मुद्दा असा आहे की, आज काही लोक आहेत जे *A Word to the Little Flock* मधील क्रोझियरच्या लेखाला सिस्टर व्हाईट यांनी दिलेल्या अनुमोदनाचा आधार घेतात—हायडी हाइक्ससारखे लोक; ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवेविषयी “द डेली” असे त्याच्या मूर्खपणाच्या पुस्तकात मांडणारा हायडी हाइक्स. हा त्याच्या युक्तिवादांपैकी एक आहे.

जे लोक असे करतात ते ऐतिहासिक तथ्यांकडे दुर्लक्ष करीत आहेत. त्यांना कधीही क्रोसियरचे सर्व लेख पुन्हा मुद्रित करता आले नसते. आणि A Word to the Little Flock मधील एलेन व्हाइट यांची मान्यता ही क्रोसियरच्या भूमिकेची सर्वसमावेशक मान्यता आहे, असा आग्रह धरणे म्हणजे अॅडव्हेंटिस्ट लोक हजार वर्षांच्या शांततेचा काळ येणार आहे, असा विश्वास ठेवतात, असा आग्रह धरण्यासारखे आहे. हा एक मूर्खतापूर्ण युक्तिवाद आहे.

हा इतिहासाचा विपर्यास आहे, आणि तो लोकांची फसवणूक करण्यासाठी तसेच गोंधळ व अंधकार निर्माण करण्यासाठी केला जातो.

म्हणून, तुमच्याकडे दोन इतिहासकार आहेत—स्पायसर, जो दिवंगत आहे, आणि डॅमस्टीग्ट, जो अजून जिवंत आहे; परंतु मी तुम्हाला खात्री देतो की, स्पायसर असो वा डॅमस्टीग्ट, यांपैकी एकाही जणाने मी जे सादर करीत आहे त्यास मान्यता दिली नसती. ठीक आहे, त्यांनी ती दिली नसती. म्हणून, तुम्हाला दोन विरोधी इतिहासकार दिसतात, जे मी तुम्हाला सांगत आहे त्या बाबतीत एकमत आहेत. एलेन व्हाइट यांनी क्रोझियरच्या लेखास दिलेल्या अनुमोदनाचा अर्थ त्यातील सर्व काही परिपूर्ण होते असा काढण्यासाठी कोणतेही समर्थन मुळीच नाही.

अॅडव्हेंट रिव्यू—खंड १, ऑबर्न, न्यू यॉर्क, क्रमांक ३

द अॅडव्हेंट रिव्यू—खंड १, ऑबर्न, न्यूयॉर्क, क्रमांक ४

अॅडव्हेंट रिव्यू—खंड १, ऑबर्न, न्यूयॉर्क, विशेष अंक

जेव्हा जेम्स व्हाइट यांनी सप्टेंबर १८५० मध्ये *The Review and Herald* मध्ये क्रोजियर यांचा लेख मुद्रित करण्यास सुरुवात केली, तेव्हा तो खंड १, क्रमांक ३ होता.

परंतु, तो हे सर्व खंड १, क्रमांक ३ मध्ये सामावू शकला नाही; म्हणून त्याने तो लेख *The Review and Herald*, खंड १, क्रमांक ४ मध्ये पूर्ण केला. आणि त्याने हे कधी केले? सप्टेंबर १८५० मध्ये.

बरं, सप्टेंबर १८५० मध्ये काय घडलं? सिस्टर व्हाइट यांना एक दर्शन झाले, ज्यात असे म्हटले आहे, "२३ सप्टेंबर १८५० रोजी प्रभूने मला दाखविले . . . १८४४ पूर्वी, जेव्हा ऐक्य अस्तित्वात होते, तेव्हा जवळजवळ सर्वजण 'डेली' विषयीच्या योग्य समजुतीवर एकमताने उभे होते; पण १८४४ पासून, गोंधळामध्ये, इतर मतांचा स्वीकार करण्यात आला, आणि त्यानंतर अंधकार व गोंधळ आले. The Review and Herald, November 1850."

तिचा पती कोण होता? तो The Review and Heraldचा संपादक होता.

मग, जेव्हा त्याच्या पत्नीने म्हटले, "याकोब, प्रभूने मला आत्ताच काय सांगितले हे तुला माहीत आहे काय? मला असे सांगण्यात आले की, 'डेली' विषयीचे ते विचार, जे 'डेली' म्हणजे मूर्तिपूजकता आहे या पायोनियरांच्या समजुतीला विरोध करतात, आपण मांडू नयेत, कारण त्यामुळे अंधकार आणि गोंधळ निर्माण होत आहे," तेव्हा त्याने काय केले?

म्हणून, जेम्स व्हाइट यांनी काय केले? सप्टेंबर 1850 मध्ये त्यांनी आणखी एक *Review and Herald* मुद्रित केले, एका महिन्यात तीन. त्याला *Volume 1, Special Edition* असे म्हणतात.

आणि त्याने काय केले? त्याने क्रोझियरचा लेख पुन्हा छापला आणि 'डेली' विषयी क्रोझियरने जे म्हटले होते ते काढून टाकले!

बंधूनों आणि भगिनींनो, हे ऐतिहासिक प्रमाण आहे की जेम्स आणि एलेन व्हाइट यांनी हे समजले होते की 'द डेली' विषयी क्रोजियरचे मत चुकीचे होते आणि त्याने अंधकार व गोंधळ निर्माण केला.

आणि 'डेली' विषयी क्रोजियरचे मत काय होते? ते म्हणजे ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा होय.

म्हणून, अर्ली रायटिंग्स, ७४ मध्ये, जेव्हा ती म्हणते, "२३ सप्टेंबर रोजी, प्रभूने मला दाखविले की 'डेली' विषयी मिलराइट्सचे मत योग्य होते," तेव्हा ऐतिहासिक पुरावा असा आहे की मिलराइट्स समजत होते—

आता, बंधूनों आणि भगिनींनो, बंधूनों आणि भगिनींनो, हे सत्य चुकवू नका: हे काय आहे: सप्टेंबर १८५० मध्ये सिस्टर व्हाइट यांना दाखविण्यात आले की १८४४ पासून "डेली" विषयी इतर मतप्रवाह स्वीकारले गेले होते; मे १८५० मध्ये, आर्नोल्ड "डेली" हे यहूदी पवित्रस्थान आहे असे मांडतो; सप्टेंबर १८५० मध्ये, क्रोजियरच्या लेखाचा २ पैकी भाग १ प्रकाशित होतो, ज्यात "डेली" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्य आहे अशी त्याची मांडणी समाविष्ट आहे; सप्टेंबर १८५० मध्ये, क्रोजियरच्या लेखाचा २ पैकी भाग २ प्रकाशित होतो; सप्टेंबर १८५० मध्ये, क्रोजियरचा लेख पुनर्मुद्रित केला जातो, पण "डेली" विषयीचे त्याचे मत काढून टाकण्यात आलेले असते? काय घडत आहे?

आपण पाहतो की हे १८५० चे चार्ट तयार झाले त्याच वर्षी, आणि या चार्टमध्ये "Daily" विषयी काय म्हटले आहे? "Pagan Dominion किंवा The DAILY taken away. Dan. 11:31 508."

न्यायाच्या घडीच्या घोषणेचा संदेश देणाऱ्यांची 'डेली' विषयीची भूमिका काय होती, हे एलेन व्हाइट यांना माहित होते. जेव्हा त्या म्हणतात की त्यांच्याकडे योग्य दृष्टिकोण होता, तेव्हा त्यांना माहित होते की योग्य दृष्टिकोण असा होता की त्याने पगन प्रभुत्व काढून घेतले जाणे दर्शविले; 'डेली' पगनवादाचे प्रतिनिधित्व करित होती.

आणि इ.स. १८५० या वर्षी, ऐतिहासिक अभिलेख हे सिद्ध करतात की तिने आणि तिच्या पतीने 'द डेली' हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते, या शिकवणीला नाकारले; आणि हीच ती शिकवण आहे जी सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चच्या बायबलिकल रिसर्च इन्स्टिट्यूटद्वारे मान्य केली जाते. हीच ती शिकवण आहे जिचे समर्थन हार्टलँड आणि स्टेप्स टू लाइफ यांसारखी स्वावलंबी सेवाकार्ये करतात. हीच ती शिकवण आहे जी अंधकार आणि गोंधळ निर्माण करते.

आता, १८५० च्या चार्टविषयी हे लक्षात घ्या. हे नोव्हेंबर १८५० मध्ये आहे. हाच तो महिना आहे ज्यात तिला ते दर्शन होते, ज्याची ती नोंद करते आणि जे शेवटी १८५१ मधील विकासातून जात, नंतर १८८२ मध्ये Early Writings मध्ये येऊन पोहोचते—याच महिन्यात, अगदी याच महिन्यात, नोव्हेंबर १८५० मध्ये. त्यात असे म्हटले आहे,

"सोमवारी आम्ही डॉर्चेस्टरला परत आलो, जिथे आमचे प्रिय बंधू निकोल्स व त्यांचे कुटुंब राहतात."—

इथे अगदी वर [१८५० च्या चार्टकडे निर्देश करत, वरच्या उजव्या कोपऱ्यात], "ओटिस निकोल्स यांनी प्रकाशित, डॉर्चेस्टर, मॅसॅच्युसेट्स." ठीक आहे? ती याच्याविषयी बोलत आहे, बरोबर? तुम्हाला ते दिसते का, हा चार्ट?

—"त्या रात्री देवाने मला एक अत्यंत मनोरंजक दृष्टांत दिला; त्यातील बहुतांश तुम्हाला पत्रकात दिसेल. देवाने मला एक चार्ट प्रकाशित करण्याची आवश्यकता दाखविली. मला दिसले की त्याची गरज आहे, आणि सारण्यांवर स्पष्ट केलेले सत्य मोठा परिणाम घडविल व आत्म्यांना सत्याच्या ज्ञानापर्यंत आणील." Manuscript Releases, number 15, 210 November, 1850.

डॉर्चेस्टर येथील निकोल्स यांच्या घरी तिला एक दर्शन झाले—हे सर्व या चार्टवर आहे—असे म्हणत, "तुम्हाला एक चार्ट तयार करणे आवश्यक आहे."

आणि ती त्या तक्त्याविषयी काय म्हणते? ती त्याचे वर्णन कसे करते?

हबक्कूक २ कडे जा, “मला एक चार्ट प्रकाशित करण्याची गरज दिसली,” आणि त्यातून काय साध्य होणार होते? त्याची आवश्यकता होती, “जेणेकरून सत्य तक्त्यांवर स्पष्ट केले जाईल.” हबक्कूक २, पद २, असे म्हणते, “आणि परमेश्वराने मला उत्तर दिले, आणि म्हणाला, दृष्टांत लिही, आणि तो तक्त्यांवर स्पष्ट कर,” ती असे म्हणत आहे की डॉर्चेस्टर, मॅसॅच्युसेट्स येथे मुद्रित हा ओटिस निकोल्स १८५० चा चार्ट हबक्कूकची पूर्तता आहे, जशी ती The Great Controversy मध्ये म्हणते की १८४३ चा चार्ट हबक्कूकची पूर्तता आहे.

ठीक आहे, तुम्हाला ते दिसते का? तिला हे दर्शन केव्हा प्राप्त झाले, ते तुम्हाला दिसते का? याच काळात हे सर्व घडत असताना: “September 23d, the Lord showed me that the teaching of the Daily as Christ’s Sanctuary ministry brings darkness and confusion,” आणि तिच्या पतीने तत्काळ तो लेख पुन्हा छापला व ते दोन परिच्छेद काढून टाकले. नंतर तो अॅडव्हेंटिझममध्ये पुन्हा कधीही छापला गेला नाही, 1931 मध्ये Willie White ने तो पुन्हा छापेपर्यंत; आणि त्याने तसे केले तेव्हा, त्याने ज्या पत्रिकेचे मुद्रण केले होते त्याच पत्रिकेत काही खोटी साक्ष समाविष्ट केली होती. हे सिद्ध करता येते.

आता, मला येथे तुम्हाला याच कालखंडाविषयी काही वाचून दाखवायचे आहे, एक दीर्घ उद्धरण. हे २७ नोव्हेंबर, १८५० मधील आहे.

“काही काळ मी तुम्हाला लिहिणे दुर्लक्षित केले आहे. आता मी त्याची कारणे देईन. प्रथम, बहिण अरेबेला हिचे प्रेमळ व स्वागताई पत्र मला मिळाल्यानंतर अनेक आठवडे मला लिहिण्यास वेळ नव्हता; अन्यथा, दोन आठवड्यांच्या आत त्यास उत्तर द्यावे, ही तिची विनंती मी मान्य केली असती. ते पत्र मला फार आवडले. आम्हा सर्वांना त्या पत्रात रस वाटला, आणि तुम्ही हे पत्र वाचताच शक्य तितक्या लवकर त्यास उत्तर द्याल, अशी आम्हाला आशा आहे; आणि पुढच्या वेळी मी इतका विलंब करणार नाही.”

“जेम्स आणि माझे आरोग्य आता बरेच चांगले आहे. आमचे घर पॅरिस येथे, बंधू अँड्र्यूज यांच्या घरी, टपाल कार्यालय व मुद्रणालयापासून अगदी काही पावलांवर आहे. आम्ही येथे थोडा काळ राहणार आहोत. हे अतिशय दयाळू कुटुंब आहे, तरी बरेच गरीब आहे. त्यांच्याकडे जे काही आहे ते सर्व येथे विनामूल्य आहे. येथे राहात असताना त्यांच्यावर कोणताही खर्च पडावा, हे आम्हाला योग्य वाटत नाही. मला तुम्हा सर्वांना आणि प्रिय बहीण गॉर्हम यांना भेटण्याची फार इच्छा आहे.”

टॉपशॅम येथील आमचे संमेलन अत्यंत गहन रसपूर्ण ठरले. अठ्ठावीस जण उपस्थित होते; सर्वांनी सभेमध्ये सहभाग घेतला.

रविवारी देवाची शक्ती आमच्यावर प्रचंड वेगाने वाहणाऱ्या वाऱ्यासारखी आली. सर्वजण आपल्या पायांवर उभे राहिले आणि मोठ्या आवाजात देवाची स्तुती करू लागले; ते जणू देवाच्या घराचा पाया घातला गेला तेव्हाप्रमाणेच होते. रडण्याचा आवाज आणि जयघोषाचा आवाज यांमध्ये भेद करता येत नव्हता. तो विजयाचा काळ होता; सर्वांना बळ मिळाले आणि ते ताजेतवाने झाले. यापूर्वी मी असा सामर्थ्यशाली काळ कधीच पाहिला नव्हता.

“आमची पुढील परिषद फेअरहेव्हन येथे झाली. भाऊ बेट्स व त्यांची पत्नी उपस्थित होते. ती एक अत्यंत चांगली सभा होती. आम्ही भाऊ निकोल्स यांच्या घरी परतल्यावर, प्रभुने मला एक दृष्टांत दिला आणि मला दाखविले की सत्य फलकांवर स्पष्ट केले गेले पाहिजे; आणि त्यामुळे पुष्कळ लोक तीन देवदूतांच्या संदेशांद्वारे सत्याच्या बाजूने निर्णय करतील, ज्यामध्ये आधीचे दोन संदेश फलकांवर स्पष्ट केलेले असतील.”—

ते अगदी इथे खाली आहे, [1850 च्या चार्टच्या खालच्या डाव्या कोपऱ्याकडे निर्देश करत]. बरोबर? ती ज्या गोष्टीविषयी बोलत आहे, त्या या चार्टवर आहेत.

—“मलाही असे दिसले की जसे दूतांनी जावे तसेच त्या पत्राचे प्रकाशित होणेही आवश्यक आहे; कारण दूतांना आपल्या बरोबर नेण्यासाठी असे एक पत्र आवश्यक आहे, ज्यामध्ये वर्तमान सत्य समाविष्ट असेल, जे ऐकणाऱ्यांच्या

हातात देता येईल; आणि मग ते सत्य मनातून फिकट होऊन जाणार नाही; तसेच ते पत्र तेथे जाईल जिथे दूत जाऊ शकणार नाहीत. आणखीही काही गोष्टी मला दिसल्या, ज्या त्या पत्रात प्रकट होतील.

“तुम्ही सर्वजण कसे आहात? तुम्ही सर्वजण अनंत जीवनासाठी प्रयत्नशील आहात काय? मला तुम्हा सर्वांना फार, फार भेटावेसे वाटते, आणि मला वाटते की लवकरच तसे होईल. आता तयारीचा काळ आहे, आणि मला आशा आहे की आपण सर्वजण अनंतकाळासाठी आपले कार्य निश्चित करून ठेवू. वेळ फार थोडा उरलेला दिसतो, आणि जे काही आपण करावयाचे आहे ते आपण त्वरेने केले पाहिजे.”

“२० नोव्हेंबर, एक आठवडा पूर्वी, बंधू हेन्री निकोल्स आणि मी टॉपशॉम येथे गेलो. गुरुवारी [२१ नोव्हेंबर] आम्ही नुकतेच दुपारच्या जेवणाच्या टेबलावरून उठलो होतो, तेव्हा बंधू फोई यांच्या मुलांपैकी एक आत येऊन म्हणाले की त्यांची आई बेशुद्ध आहे. आम्ही तातडीने नदी ओलांडून एक मैल गेलो आणि आमच्या प्रिय भगिनी फोई यांना मृत्यूशय्येवर आढळलो. त्यांनी मला ओळखले नाही हे पाहून माझे दुःख फार मोठे झाले. त्या तीन आणि चार वाजण्याच्या दरम्यानपर्यंत फार क्लेशात राहिल्या आणि मग त्यांनी अखेरचा श्वास घेतला. आपल्या निधनामुळे त्यांनी पती आणि तीन मुले यांना आपल्या हानीचे शोक करण्यासाठी मागे ठेवले आहे.”

शुक्रवारी सकाळी [२२ नोव्हेंबर], भाऊ हेन्री पॅरिस येथे जेम्सने त्यांची दाढी करावी म्हणून, अंत्यसंस्कारास उपस्थित राहण्यासाठी, आले. आम्हाला अत्यंत गंभीर आणि मनोवेधक असा वेळ लाभला. प्रभुने आम्हाला सोडले नाही, तर त्याने आपल्या आत्म्यास आमच्यावर विसावू दिले. बहीण फोरीचे शेवटचे दिवस हे निश्चितच तिचे सर्वांत आध्यात्मिक आणि सर्वोत्तम दिवस होते. भाऊ फोरींना या गोष्टीत सांत्वन आहे की ती ख्रिस्ती विश्वासात मरण पावली. ते चांगल्या रीतीने धैर्य धरून आहेत. देव त्यांना हे दुःख सहन करण्यासाठी कृपा देत आहे. अरे, सर्व प्रकारच्या परीक्षा व क्लेशांच्या प्रसंगांत आधार देईल अशी देवामधील आशा असणे किती उत्तम आहे. चांगल्या आशेसाठी, त्या उत्तम आशेसाठी, देवाची स्तुती असो. तुमच्या आशेसाठी तुम्हांपैकी कोण, काय देईल?

“विश्वास घट्ट धरून ठेवा. देवामध्ये दृढ व्हा आणि त्याच्या सनातन भुजेवर अवलंबून रहा. ती तुम्हाला कधीही अपयशी ठरणार नाही, तर प्रत्येक क्लेशात तुम्हाला आधार देईल. माझी आशा आहे की तुम्ही सर्व सत्यामध्ये अधिकाधिक सबळ व्हाल. डगमगू नका, तर राज्याकडे जाणाऱ्या मार्गावर पुढे चालत राहा.”—

चला, आता सुरुवात करूया. मला तुम्ही हे पाहावे असे वाटते.

—“एक आठवड्यापूर्वी, गेल्या शब्बाथी, आमची एक अत्यंत रोचक सभा झाली. डेड रिव्हर येथील बंधू हेविट तेथे उपस्थित होते. ते असा संदेश घेऊन आले होते की दुष्टांचा नाश आणि मृतांची निद्रा ही एका बंद दरवाज्याच्या अंतर्गत घडवून आणलेली घृणास्पद गोष्ट होती, जी ईजबेल नावाच्या एका स्त्रीने, एक भविष्यवक्तीने, आत आणली होती; आणि त्यांचा असा विश्वास होता की ती स्त्री, ईजबेल, मीच आहे.”—

ठीक आहे का? बंधू ह्यूइट असे म्हणत आहेत की एलेन व्हाईट ही येजेबेल आहे आणि तिने तीन चुका आणल्या आहेत.

“—आम्ही त्याला त्याच्या भूतकाळातील काही चुका सांगितल्या, की 1335 दिवस संपले होते, आणि त्याच्या इतरही अनेक चुका. त्याचा फारसा परिणाम झाला नाही. त्याचा अंधकार सभेवर जाणवला आणि सभा लांबत गेली.”—

आता, मी तुम्हाला हे पाहावे असे इच्छितो. या परिच्छेदाविषयी मला काही सांगायचे आहे, आणि शक्य असल्यास तुम्ही ते लक्षपूर्वक अनुसरावे, अशी माझी इच्छा आहे.

जर तुम्ही कधी अॅडव्हेंटिझममधील अशा लोकांशी व्यवहार केला असेल जे जगाच्या शेवटी वेळेच्या भविष्यवाण्या पुन्हा लागू करतात, तर ते फक्त तीन उतारे वापरतात—ते अनेक उतारे वापरतात, परंतु ते वापरत असलेले तीन मुख्य उतारे आहेत. हा त्यांपैकी एक आहे; कारण ते तिथे जाऊन म्हणतील, “आम्ही त्याला भूतकाळातील त्याच्या काही चुका सांगितल्या,” आणि ती जेव्हा म्हणते, “की 1335 दिवस संपले होते,” ते त्याच्या चुकांपैकीच एक होते, असा ते

दावा करतील. तुम्हाला दिसते का की त्या व्याकरणाला थोडेसे कसे वाकवता येते: “आम्ही त्याला भूतकाळातील त्याच्या काही चुका सांगितल्या? आम्ही त्याला हेही सांगितले की 1335 दिवस संपले होते;” परंतु काळ-निश्चिती करणारे म्हणतात, आम्ही त्याला भूतकाळातील त्याच्या काही चुका सांगितल्या, आणि त्या चुकांपैकी एक ही होती की तुम्ही 1335 दिवस संपले आहेत असे शिकवत आहात, आणि तीच एक चूक आहे.” म्हणून, तुम्ही ते कोणत्याही प्रकारे वाकवू शकता.

युजीन प्रुइट याच्याशी माझी पहिली प्रत्यक्ष समोरासमोरची भिडंत ओक्लाहोमा येथे झाली, आणि तो असा युक्तिवाद करीत होता की मिलराइट इतिहास जगाच्या शेवटी पुन्हा घडत नाही; आणि मी त्याला भविष्यवाणीच्या आत्म्यातील दोन उद्धरणे दिली.

आणि तो म्हणतो, “जेफ, तुला माहीत आहे की एलेन व्हाइट या निष्काळजी लेखिका होत्या.”

आणि मी म्हणालो, “तुमचा अर्थ काय?”

आणि तो या उद्धरणाकडे गेला. तो म्हणतो की हे उद्धरण सिद्ध करते की ती निष्काळजी लेखिका आहे; कारण तिला माहीत आहे की मला माहीत आहे की वेळ-निश्चित करणारे, त्यांना इच्छा असल्यास, या उद्धरणाचा विपर्यास करू शकतात.

आता, वॉशिंग्टनसारख्या एखाद्या ठिकाणी आपल्या विद्यार्थ्यांना एलेन व्हाइट या निष्काळजी लेखिका आहेत असे शिकविणारा प्रभाव आहे, ही एक गोष्ट आहे; परंतु, येथे त्या निष्काळजी लेखिका आहेत काय?

—“मला असे वाटले की मी काही शब्द बोललेच पाहिजेत. येशूच्या नावाने मी उठले, आणि सुमारे पाच मिनिटांत सभा बदलून गेली. ते सर्वांना त्याच क्षणी जाणवले. प्रत्येक मुखमंडळ उजळून निघाले. देवाची उपस्थिती त्या ठिकाणी भरून राहिली. बंधू Hewit आपल्या गुडघ्यांवर कोसळले आणि रडू लागले व प्रार्थना करू लागले. मला दृष्टांतत नेण्यात आले आणि मी पुष्कळ काही पाहिले, जे मी लिहू शकत नाही. याचा बंधू Hewit यांच्यावर मोठा परिणाम झाला. त्यांनी कबूल केले की हे देवापासूनचे होते आणि ते धुळीत नम्र झाले. त्या सभेपासून ते सतत लिहीत आहेत, आणि आता ते त्याच टेबलावरून लिहीत आहेत की त्यांनी पुढे केलेल्या आपल्या सर्व चुका ते नाकारत आहेत. माझा विश्वास आहे की देव त्यांना वर उचलत आहे, आणि जर देव त्यांच्यामार्फत कार्य करील, तर ते चांगले कार्य करण्यास योग्य आहेत.”

“प्रिय भगिनी गोरहाम यांना पुष्कळ प्रेम. तिला सांगा की तिने दृढ राहावे. देव तिच्याबरोबर आहे आणि तो तिला सोडणार नाही. तुम्हा सर्वांना पुष्कळ प्रेम. मला आशा आहे की मुले झोपाळू होणार नाहीत, तर सत्यात रस घेतील आणि आपले बोलावणे व निवड निश्चित करण्यासाठी परिश्रम करतील. लिहा, नक्की लिहा, आणि मी जसे केले तसे करू नका. मी तुम्हां सर्वांवर प्रेम करते. लिहा.” Manuscript Releases, खंड 16, 206-209. पॅरिस, मेन येथून लिखित, 27 नोव्हेंबर, 1850.

बंधूनी आणि भगिनीनी, याचा ऐतिहासिक संदर्भ काय आहे; ती हे कुठे लिहीत आहे? ती हे १८५० साली, बंधू निकोल्स यांच्या घरात लिहीत आहे.

या कालखंडात प्रभु काय करीत आहे? तो हे दाखवत आहे की पायोनियर लोकांकडे “डेली” विषयी योग्य दृष्टिकोन आहे, आणि ती त्या विषयाशी व्यवहार करीत आहे. ती असे म्हणत आहे की ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा ही “डेली” विषयीची खोटी दृष्टी आहे.

या इतिहासात, याच इतिहासात—केवळ हाच इतिहास नव्हे आणि केवळ तेच वर्ष नव्हे, तर त्या वर्षातील अगदी त्याच महिन्यात ती दृष्टांत प्राप्त करीत आहे आणि ‘डेली’विषयीच्या पायोनियर भूमिकेबद्दल हे सत्य स्पष्ट करीत आहे, असे म्हणत की ज्यांनी न्यायाच्या तासाचा घोष दिला त्यांच्याकडे ‘डेली’विषयी योग्य दृष्टीकोन होता; आणि, त्याच परिच्छेदात, ती म्हणते, “मी पाहिले की 1843 चा चार्ट प्रभूच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता आणि त्यात

बदल करू नये, आणि ज्यांनी न्यायाच्या तासाचा घोष दिला त्यांच्याकडे 'डेली'विषयी योग्य दृष्टीकोन होता."

आणि या 1843 च्या चार्टवर "दैनिक" विषयी काय म्हटले आहे? तर, त्यात असे म्हटले आहे की ते इ.स. 508 मध्ये दूर केले गेले; आणि 1335 वर्षांनंतर ते तुम्हाला 1843 पर्यंत आणते, आणि 1335 हा कालावधी भूतकाळात आहे.

तुम्ही कल्पना करू शकता का, अगदी त्याच महिन्यात, अगदी त्याच वर्षी, की ती डेड रिक्टरच्या ब्रदर हेवित यांना सांगेल की ते अद्याप भविष्यकाळातच आहे?

ठीक आहे, हे काळ निश्चित करणारे, हे काळ निश्चित करणारे, आणि सिस्टर व्हाइट निष्काळजी लेखिका आहे असे मानणारे हे लोक. इतिहास यास पुष्टी देत नाही.

म्हणून, मला तुम्ही हे पाहावे असे वाटते की, "Daily"च्या संदर्भात, Ellen White यांना 1335 हेदेखील समजले होते.

एलेन व्हाइट यांनी फक्त "डेली" ही मूर्तिपूजकता आहे यावर आपली मान्यता दिली नाही; तर तिने हे समजले होते की त्यापासून १३३५ वर्षांची भविष्यवाणी सुरू होते, जी १८४३ मध्ये समाप्त झाली, आणि डेड रिक्टर येथील बंधू हेवित यांच्या विरोधात तिने सार्वजनिकपणे त्या भूमिकेचे समर्थन केले. तुम्हाला ते दिसते का?

आणि त्याच महिन्यात, ज्या ठिकाणी ती असे म्हणते की ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा दैनिक म्हणून केवळ अंधकार आणि गोंधळ आणते; आणि, त्या दृष्टांताला प्रतिसाद म्हणून, तिचा पती ती शिकवण Review and Herald मधून काढून टाकतो.

तुमच्या टिपणांत वर, जिथे "1850 Chart" असे लिहिले आहे, तिथे येथे नेमके असेच म्हटले आहे [1850 Chart वर डावीकडून तिसऱ्या स्तंभाचा, इ.स. 31 मध्ये क्रूसावरील येशूनंतर येणाऱ्या मजकुराचा संदर्भ]. मला हवे होते की ते तुमच्या टिपणांत असावे.

आणि दानियेल 11:31 508

आणि मग येथे 1843 च्या चार्टवर [इ.स. 31 मध्ये क्रूसावर असलेल्या येशूच्या खालील मध्य स्तंभाचा संदर्भ देत]:

नित्य अर्पण काढून टाकणे. दान. 12:11, 12

ठीक आहे, ही ही दोन चार्ट्स आहेत.

बहिणी व्हाइट यांनी हे समजले होते की त्या पुरुषांचे मत योग्य होते, आणि त्यांनी हेही समजले होते की त्याद्वारे १८४३ मध्ये समाप्त झालेल्या १३३५-वर्षांच्या भविष्यवाणीचा आरंभ झाला; तसेच, त्यांनी हेही समजले होते की ते ५०८ मध्ये मूर्तिपूजक अधिराज्य दूर केले जाण्याचे प्रतिनिधित्व करीत होते.

चार्ट्सच्या या दोन संदर्भाखाली बंधू निकोल्स यांच्या कालखंडातील आणखी एक उद्धरण आहे, आणि ती लोकांना इतर चार्ट्स तयार करण्याबद्दल धिक्कारते, कारण त्यांवरील कलाकृती सैतानी आहेत; तर, ती म्हणते की या दोन चार्ट्सवरील कलाकृती स्वर्गीय आहेत. ती म्हणते,

"मला दिसले की नकाशे तयार करण्याचे कार्य पूर्णपणे चुकीचे होते. त्याची सुरुवात बंधू Rhodes यांनी केली आणि त्याचा पाठपुरावा बंधू Case यांनी केला. देवदूत आणि गौरवशाली येशू यांचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी नकाशे तयार करण्यात आणि बेढब, घृणास्पद प्रतिमा बनविण्यात साधनसंपत्ती खर्च करण्यात आली आहे. मला दिसले की अशा गोष्टी देवाला अप्रिय होत्या. मला दिसले की बंधू Nichols यांनी प्रकाशित केलेल्या नकाशाच्या प्रकाशनात देव होता." —

या 1850 च्या चार्टच्या प्रकाशनात कोण होता? देव!

—“मी पाहिले की तेथे”—काय?—“या चित्रफलकाविषयी बायबलमध्ये एक भविष्यवाणी होती; आणि जर हा चित्रफलक देवाच्या लोकांसाठी तयार केलेला असेल, जर तो एका व्यक्तीसाठी पुरेसा असेल तर तो दुसऱ्यासाठीही आहे; आणि जर एखाद्याला अधिक मोठ्या प्रमाणावर रंगवलेला नवीन चित्रफलक आवश्यक होता, तर तो सर्वानाही तितकाच आवश्यक आहे.

“मला दिसले की बंधू केस यांच्यामध्ये दुसऱ्या चार्टाची इच्छा निर्माण करणारी एक अस्वस्थ, बेचैन, असमाधानी, कृतघ्न भावना होती. मला दिसले की या रंगविलेल्या चार्टाचा मंडळीवर वाईट परिणाम झाला. त्यामुळे सभेमध्ये हलक्या, फोलट्या उपहासाचा एक वृत्तीभाव निर्माण झाला.”—

आता, हीच ती गोष्ट आहे की ज्याविषयी तुम्ही मनन करावे, असे मला वाटते.

—“मी पाहिले की देवाने आज्ञा केलेल्या आलेखांनी, स्पष्टीकरण नसतानाही, मनावर अनुकूल परिणाम केला.”—

“मी पाहिले की त्या नकाशे,” अनेकवचन, “देवाने ठरविले होते . . .” कोणते नकाशे, अनेकवचनात, देवाने ठरविले होते? हे दोन नकाशे [1843 आणि 1850 चे नकाशे] देवाने ठरविले होते.

ही दोन आलेख हबक्कूक २ ची पूर्णता आहेत.

—“आलेखांवरील देवदूतांचे चित्रण यांत काहीतरी हलके, रमणीय, आणि स्वर्गीय असे आहे. मन जवळजवळ अज्ञानताच देव व स्वर्ग यांकडे नेले जाते. परंतु जे इतर आलेख तयार करण्यात आले आहेत, ते मनाला किळसवाणे वाटतात, आणि मनाला स्वर्गापेक्षा पृथ्वीवर अधिक रेंगाळण्यास प्रवृत्त करतात. देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करणारी चित्रे स्वर्गीय प्राण्यांपेक्षा दुष्टात्म्यांसारखी अधिक दिसतात. मी पाहिले की ते आलेख अनेक दिवस व आठवडे बंधू Case यांच्या मनावर व्यापून राहिले होते, जेव्हा त्याने देवाकडून स्वर्गीय ज्ञान शोधले पाहिजे होते, आणि आत्म्याच्या कृपांमध्ये व सत्याच्या ज्ञानात वाढत गेले पाहिजे होते.”

“मला दिसले की आलेख काढण्यात जो खर्च व्यर्थ गेला, तो जर लघुपत्रके इत्यादी प्रकाशित करून बंधूसमोर सत्य स्पष्टपणे मांडण्यासाठी खर्च केला असता, तर त्यातून मोठे कल्याण झाले असते आणि जीवांचे तारण झाले असते. मला दिसले की आलेख-निर्मितीचा व्यवसाय तापासारखा पसरला आहे.” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

१२९० आणि १३३५ दिवस

माझ्याकडे Review and Herald, 28 जानेवारी, 1858 मधील पुढील लेख आहे. तो तुमच्या नोंदींमध्ये माझ्याकडे असण्याचे कारण असे की, त्यावरून तुम्ही पाहू शकता की 1858 मध्येही ते अजूनही “Daily” म्हणजे पगनवाद आहे, असेच शिकवत होते. तुमच्या संदर्भांमध्येही ते तुमच्याकडे आहे; 1850 नंतर आठ वर्षांनीसुद्धा ते अजून “Daily” म्हणजे पगनवाद आहे, असेच समजत होते.

ॲडव्हेंटच्या तत्त्वज्ञानाचा आधार असलेला आणखी एक महत्त्वाचा भविष्यसूचक कालखंड म्हणजे दानियेल 12 मधील 1335 दिवस होय, ज्यांच्याशी 1290 दिवस इतक्या निकटतेने संबंधित आहेत. हे दोन्ही कालखंड आपल्यासमोर पुढीलप्रमाणे मांडले आहेत:

“—आणि ज्या वेळेपासून नित्याचे (अर्पण) काढून टाकले जाईल, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापिली जाईल, त्या वेळेपासून एक हजार दोनशे नव्वद दिवस होतील. जो धीर धरतो आणि एक हजार तीनशे पंचतीस दिवसांपर्यंत पोहोचतो, तो धन्य आहे. परंतु तू अंत येईपर्यंत आपला मार्ग धरून जा; कारण तू विश्रांती पावशील, आणि दिवसांच्या शेवटी आपल्या वाटणीमध्ये उभा राहशील.” दानिएल १२:११-१३.”

“हे कालखंड ज्या घटनांपासून मोजले जायचे आहेत, त्या घटना कोणत्या आहेत हे आपण सांगू शकतो काय; आणि तसे असल्यास, त्या केव्हा घडल्या हे आपण सांगू शकतो काय? प्रथम आपण विचारतो: ‘दैनिक’ (यज्ञ) म्हणजे काय,

आणि 'उजाड करणारी घृणास्पद गोष्ट' म्हणजे काय? 'यज्ञ' हा शब्द तिरकस अक्षरांत आहे, हे लक्षात येईल; यावरून तो पुरवून घातलेला शब्द आहे, हे सूचित होते. दानियेलाच्या पुस्तकात ज्या इतर ठिकाणी हा शब्द आला आहे, तेथेही हेच दिसून येईल; म्हणजे अध्याय 11:31 आणि 8:11-13. आता आपण या उत्तरार्धातील अध्यायाचा थोडक्यात संदर्भ घेऊ. पद 13 मध्ये हे दिसून येईल की दोन प्रकारची उजाडपणेपणाची स्थिती दृष्टीस आणली आहे; दैनिक (उजाडपणा), आणि उजाडपणाचा अपराध. ही गोष्ट जोसायाह लिच यांनी इतकी स्पष्ट केली आहे की, त्यांच्या शब्दांचे उद्धरण देण्यापेक्षा आपण अधिक चांगले काही करू शकत नाही: *"

"—'नित्य अर्पण' हा मजकुराचा सध्याचा अर्थवाचन आहे; परंतु 'अर्पण' अशी कोणतीही गोष्ट मूळ ग्रंथात आढळत नाही. हे सर्व बाजूंनी मान्य केले गेले आहे. तो अनुवादकांनी त्यावर लादलेला एक टीपार्थ किंवा अर्थनिर्मिती आहे. खरे वाचन असे आहे, 'नित्य आणि उजाडपणाचा अपराध;' येथे 'नित्य' आणि 'अपराध' हे 'आणि' या शब्दाने परस्पर जोडलेले आहेत—नित्य उजाडपणा आणि उजाडपणाचा अपराध. या दोन उजाड करणाऱ्या सत्ता होत्या, ज्यांनी पवित्रस्थान व सैन्य यांना उजाड करावयाचे होते.'"

यावरून हे स्पष्ट होते की 'दैनंदिन' हा शब्द त्या यहुदी उपासनेशी कोणताही संबंध ठेवू शकत नाही, ज्यावर तो जुन्या आणि अधिक प्रचलित मतानुसार लागू करण्यात आला आहे; आणि हे आणखीही स्पष्ट होते, कारण जर हे कालखंड, अक्षरशः किंवा प्रतीकात्मक अर्थाने घेतले, त्या उपासनेच्या कोणत्याही काढून टाकण्यापासून मोजले, तर ते आपल्याला नोंद घेण्यास योग्य अशा कोणत्याही घटनापर्यंत अजिबात पोहोचवीत नाहीत.

"तर मग दैनंदिन आणि घृणास्पद वस्तू या दोन उध्वस्त करणाऱ्या सत्ता आहेत, ज्या मंडळीवर अत्याचार करणार होत्या: आपण या सत्ता कोणत्या आहेत हे निश्चित करू शकतो काय? या मुद्द्यावर विल्यम मिलर यांच्या तर्कपद्धतीचा अवलंब केल्यास, आपण त्यांच्याप्रमाणेच त्याच निष्कर्षापर्यंत पोहोचू. ते म्हणतात:"

"—मी पुढे वाचत गेलो, आणि [नित्य] हा शब्द दानियेलमध्ये आढळतो त्याव्यतिरिक्त दुसरे कोणतेही उदाहरण मला सापडले नाही. मग [अनुक्रमणिकेच्या साहाय्याने] त्याच्याशी संबंधित असलेले शब्द मी घेतले, —काढून टाकणे; —तो नित्य काढून टाकील'; —ज्या वेळेपासून नित्य काढून टाकण्यात येईल'; इत्यादी. मी पुढे वाचत राहिलो, आणि मला वाटले की या मजकुरावर काहीच प्रकाश मिळणार नाही. शेवटी मी 2 Thessalonians 2:7, 8 येथे आलो, —कारण अधर्माचे गूढकार्य आधीच कार्य करीत आहे; फक्त जो आता अडथळा करीत आहे तो तोपर्यंत अडथळा करील, जोवर तो मार्गातून दूर केला जात नाही; आणि मग तो दुष्ट प्रकट केला जाईल.' इत्यादी. आणि जेव्हा मी त्या मजकुरापाशी आलो, अरे, सत्य किती स्पष्ट आणि गौरवपूर्ण दिसले! तेच आहे! हाच —नित्य!' तर आता, पौल —जो आता अडथळा करीत आहे' किंवा प्रतिबंध करीत आहे, याचा काय अर्थ करतो? —पापाचा मनुष्य,' आणि —तो दुष्ट,' यांद्वारे पोपशाही अभिप्रेत आहे. तर मग पोपशाही प्रकट होण्यास कोणती गोष्ट अडथळा करते? ती म्हणजे मूर्तिपूजकता. तर मग, —नित्य' याचा अर्थ मूर्तिपूजकता हाच असला पाहिजे.'+"

आपण दानियेल ८ वरून पाहतो की बोकड किंवा ग्रीक साम्राज्य यानंतर उदयास आलेले ते लहान शिंगच 'नित्य' काढून टाकते; आणि अलेक्झांडरच्या राज्याच्या विभाजनानंतरपासून २३०० दिवसांच्या शेवटी पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल त्या काळापर्यंत दृश्यात आणलेली ती एकमेव सत्ता आहे. हे लहान शिंग आम्ही त्याच्या योग्य स्थानात एकसंध स्वरूपात घेतलेले रोम असल्याचे दाखविले आहे, जे दानियेलच्या इतर दृष्टान्तांतील चौथ्या राज्यास अनुरूप आहे. आता ही वस्तुस्थिती आहे की रोमन सत्तेमध्ये मूर्तिपूजकत्वापासून पोपतंत्रापर्यंत असा बदल प्रत्यक्ष घडला. अशशूरी राजांच्या दिवसांपासून ते त्याचे पोपतंत्रात रूपांतर होईपर्यंत, मूर्तिपूजकत्व हेच 'नित्य' होते, किंवा प्राध्यापक व्हायटिंग यांच्या भाषांतराप्रमाणे, 'सततची' उजाडता, ज्याद्वारे सैतान यहोवाच्या कार्याविरुद्ध उभा राहिला होता. आपल्या याजकांमध्ये, आपल्या वेदिकांमध्ये आणि आपल्या यज्ञांमध्ये, त्यात यहोवाच्या उपासनेच्या लेवीय स्वरूपाशी साम्य आढळत होते; परंतु जेव्हा लेवीय उपासना ख्रिस्ती उपासनेच्या स्वरूपास जागा देऊ लागली, तेव्हा त्या कार्याला यशस्वीपणे विरोध करण्यासाठी सैतानालाही आपल्या विरोधाच्या स्वरूपात बदल करणे आवश्यक होते; म्हणूनच मूर्तिपूजकत्वाची मंदिरे, वेदिका आणि मूर्ती

पोपतंत्राच्या ईशनिंदात्मक प्रथांमध्ये बाप्तिस्मा घेतात.

“परंतु ‘दैनिक’, म्हणजेच पगनवाद, याला भविष्यवाणीमध्ये एक पवित्रस्थान आहे असे म्हटले आहे, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान पाडून टाकले जाणार होते. की पवित्रस्थान हे अनेकदा मूर्तिपूजा व परधर्मीयतेशी, त्यांच्या भक्ती व उपासनेच्या स्थळाच्या रूपाने, संबंधित असते, हे पुढील शास्त्रवचनांवरून स्पष्ट होते: Isaiah 16:12; Amos 7:9, 13, margin. Ezekiel 28:18. Daniel 8 मधील दैनिकाच्या पवित्रस्थानाविषयी, आम्ही Apollos Hale यांच्याकडून पुढील उतारा देत आहोत:”

“—मूर्तिपूजेच्या —पवित्रस्थान’ याचा अर्थ काय असू शकतो? मूर्तिपूजा आणि सर्व प्रकारच्या भ्रमांना, सत्याप्रमाणेच, त्यांची पवित्रस्थाने असतात. ही त्यांच्या सेवेसाठी अर्पण केलेली मंदिरे किंवा आश्रयस्थाने होत. तर येथे मूर्तिपूजेतील एखाद्या विशिष्ट आणि प्रसिद्ध मंदिराचा उल्लेख आहे, असे मानता येते. तिच्या अनेक विख्यात मंदिरांपैकी ते कोणते असू शकते? अभिजात स्थापत्यकलेतील सर्वात भव्य नमुन्यांपैकी एकास पॅन्थिऑन असे म्हणतात. त्याच्या नावाचा अर्थ —सर्व देवतांचे मंदिर किंवा आश्रयस्थान’ असा होतो. ते रोम येथे स्थित आहे.+ रोमनांनी जिंकलेल्या राष्ट्रांच्या मूर्ती या मंदिरातील एखाद्या कोनाड्यात किंवा विभागात पवित्र मानून ठेवण्यात येत असत, आणि अनेक प्रसंगी त्या रोमनांच्या स्वतःच्याच उपासनेच्या वस्तू बनत. मूर्तिपूजेचे असे कोणते मंदिर आपण शोधू शकतो, जे अधिक ठळकपणे —त्याचे पवित्रस्थान’ ठरेल?”

आता ‘दररोजचे’ हे पॅगनधर्म आहे, आणि ‘उजाड करणारा अपराध,’ किंवा—‘उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू,’ हे पोपशाही आहे, तसेच पॅगनधर्माचे विशेष पवित्रस्थान पॅन्थिऑन होते, आणि त्याच्या स्थानाचे ‘ठिकाण’ रोम होते, हे आपण आता निश्चित केले असल्याने, आपण पुढे अधिक चौकशी करतो.

“१. रोमन नागरी सत्तेने मूर्तिपूजा —‘काढून टाकली’ काय? चर्च व जगाच्या इतिहासातील एका महत्त्वाच्या व सुप्रसिद्ध तथ्याविषयीचे पुढील विधान, आमच्या मते, त्या भविष्यवाणीस उत्तर देते. ते पहिला ख्रिस्ती सम्राट कॉन्स्टंटायन याच्याविषयी असून असे म्हणते:”

“—त्याच्या राज्यकारभारातील पहिले कृत्य म्हणजे संपूर्ण साम्राज्यात एक हुकूमनामा जारी करणे होय, ज्यामध्ये त्याच्या प्रजेला ख्रिस्ती धर्म स्वीकारण्याचे आवाहन करण्यात आले होते.’++”

“२. रोम हे त्याच्या पवित्रस्थानाचे शहर किंवा स्थान, (पॅन्थिऑन,) राज्याच्या अधिकाराने पाडण्यात आले काय? खालील उतारा याचे उत्तर देतो:”

“—कॉन्स्टंटायनच्या शेवटच्या प्रतिस्पर्धांच्या मृत्यूने साम्राज्याची शांती दृढमुद्रित झाली होती. रोम पुन्हा एकदा राष्ट्रांची निर्विवाद सम्राज्ञी झाली होती. परंतु, त्या उत्कर्ष आणि वैभवाच्या क्षणी, ती एका कड्याच्या टोकावर नेऊन उभी केली गेली होती. तिचे पुढील पाऊल अधःपतनाकडे आणि अपरिवर्तनीय असे ठरणार होते. राज्यकारभाराचे कॉन्स्टँटिनोपल येथे स्थानांतरण आजही इतिहासकाराला गोंधळात टाकते. तो रोमन मनाच्या प्राचीन आणि माननीय पूर्वग्रहांच्या संपूर्ण प्रवाहाशी प्रत्यक्ष विरोध करणारा असा एक कृत्य होता. ते कोणत्याही विलासी आशियाई व्यक्तीचे कार्य नव्हते, जो पूर्वेकडील रीतीरिवाज आणि हवामान यांच्या भोगविलासांना वाहिलेला होता; तर ते एका लोखंडी विजेत्याचे कार्य होते, जो पश्चिमेत जन्मलेला होता, आणि सर्व रोमनांप्रमाणेच पौरवात्यांच्या सवयींकडे तुच्छतेने पाहणारा होता; ते एका तीक्ष्ण राजकारण्याचे कार्य होते, तरीही ते अत्यंत उघडपणे अविवेकी होते. तरीसुद्धा कॉन्स्टंटायनने रोम, सीझरांचे महान दुर्ग आणि सिंहासन, सोडून श्रेसच्या एका अपरिचित कोपऱ्यासाठी त्याग केला, आणि आपल्या उर्वरित सशक्त व महत्त्वाकांक्षी जीवनाचा व्यय एका दुहेरी परिश्रमात केला—एका वसाहतीला आपल्या साम्राज्याची राजधानी बनविण्यात, आणि राजधानीला एका वसाहतीच्या क्षीण सन्मानांपर्यंत व अपमानित सामर्थ्यापर्यंत अवनत करण्यात.’*”

“इतिहासकाराच्या लेखणीतून आलेला हा अभिलेख इतका स्पष्ट आहे की त्यावर भाष्य करण्याची आवश्यकता नाही. ‘त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान खाली पाडण्यात आले,’ असे भविष्यवाणी म्हणते; आणि वरीलप्रमाणे तथ्यांचे विधान

झाल्यानंतर, भविष्यवाण्यांच्या अर्थलक्षणात अत्यंत काटेकोर असणाऱ्यांनीसुद्धा त्याचा उपयोग याचप्रकारे होतो याविषयी समाधान मानले पाहिजे.”

“ज्या काळापासून नित्यकर्म काढून टाकले जाईल, आणि उजाड करणारी घृणास्पद गोष्ट उभी केली जाईल, त्या काळापासून एक हजार दोनशे नव्वद दिवस होतील. जो थांबतो आणि एक हजार तीनशे पंचेतीस दिवसांपर्यंत पोहोचतो, तो धन्य आहे.” आपल्या समोर ही वस्तुस्थिती असल्याने की नित्यकर्म म्हणजे मूर्तिपूजकता आहे, उजाड करणारी घृणास्पद गोष्ट म्हणजे पोपशाही आहे, रोमन सत्तेमध्ये पहिल्यापासून नंतरच्याकडे असा बदल झाला होता, आणि तो राज्यसत्तेच्या अधिकाराने झाला होता, म्हणून भविष्यवाणीची पूर्तता होईल अशा रीतीने हे कधी घडले, याचा पुढे शोध घेणे आपल्याला आवश्यक आहे; कारण जर आपण हे निश्चित करू शकलो, तर आपल्या समोरील या वचनातील भविष्यसूचक कालखंडांची गणना ज्या प्रारंभबिंदूपासून करावयाची आहे, तो बिंदू आपल्याला मिळेल. म्हणून,”

“३. भविष्यवाणीत उल्लेखिलेली घटना केव्हा घडली? हे लक्षात घेतले जावे की प्रश्न असा नाही की संतांना पोपसत्तेच्या हातात केव्हा देण्यात आले, तर असा आहे की मूर्तिपूजक धर्मापासून पोपसत्तेकडे धर्मपरिवर्तन इतक्या प्रमाणात केव्हा घडून आले की नंतरचा धर्म राष्ट्रीय धर्म ठरला आणि त्याच्या प्रवासास आरंभ करण्याच्या स्थितीत आला. इतर सर्व महान क्रांतीसारखेच, हेही एका क्षणाचे कार्य नव्हते. त्याची आरंभीची कार्यप्रवृत्ती फार आधीपासूनच प्रकट झाली होती. पौल म्हणाला की त्याच्या दिवसांतही अधर्माचे गूढ, पापाचा मनुष्य, ‘उजाड करणारी घृणास्पद गोष्ट,’ आधीपासून कार्यरत होती. आणि या वचनाच्या प्रकाशातच आपण मत्तय 24:15 मधील आपल्या प्रभूचे, उजाड करणाऱ्या घृणास्पद गोष्टीविषयीचे, शब्द समजले पाहिजेत, जिथे तो स्पष्टपणे दानियेल 9:27 कडे निर्देश करतो. कारण जरी इ.स. 70 मध्ये, जेव्हा रोमकरांनी यरुशलैमाचा नाश केला, तेव्हा मूर्तिपूजक धर्मने पोपसत्तेला स्थान दिले नव्हते, तरी आपण हे समजतो की त्या वेळी काहीसे नाव व स्वरूप बदलून जे सामर्थ्य प्रकट झाले, तेच सामर्थ्य होते जे, उजाड करणारी घृणास्पद गोष्ट म्हणून, संतांना थकवून टाकील आणि परात्पराच्या मंडळीचा उजाड करील.”

फ्रान्सचा राजा क्लोव्हिस याचे रूपांतर ज्या 496 मध्ये झाले, त्या काळापर्यंत फ्रेंच आणि पश्चिम रोममधील इतर राष्ट्रे मूर्तिपूजक होती; परंतु त्या घटनेनंतर मूर्तिपूजकांना ख्रिस्ताकडे वळविण्याचे प्रयत्न मोठ्या यशाने मुकुटमंडित झाले. असे म्हटले जाते की क्लोव्हिसच्या रूपांतरामुळे फ्रेंच सम्राटाला Most Christian Majesty आणि Eldest Son of the Church.+ या पदव्यांनी संबोधण्याची प्रथा उद्भवली. त्या काळापासून ते इ. स. 508 पर्यंत “alliances,” “capitulations” आणि विजय यांच्या द्वारे “the Avborici,” “Roman garrisons in the west,” Brittany, Burgundians आणि Visigoths यांना अधीन करण्यात आले.’++

“—पश्चिम रोमन साम्राज्यातील मूर्तिपूजकत्वाने, जरी त्याने ख्रिस्ती विश्वासाच्या प्रगतीस निःसंशय अडथळा आणला होता, विशेषतः त्या राष्ट्रांत ज्यांना, इंग्लंडच्या उदाहरणाप्रमाणे, अद्याप मूर्तिपूजक राहिलेल्या बर्बर कुळांच्या आक्रमणांमुळे त्रास सहन करावा लागला होता, तरीही यापुढे त्याच्याकडे, कॅथोलिक विश्वास दडपून टाकण्याची किंवा रोमन पॉन्टिफच्या अतिक्रमणांना अडथळा आणण्याची प्रवृत्ती असली तरी, ती करण्याचे सामर्थ्य उरले नव्हते.”

“त्या काळापासून, पोपसत्तेची घृणास्पद व्यवस्था, मूर्तिपूजेच्या दृष्टीने, विजयी ठरली. तिचे पुढील संघर्ष इतर ख्रिस्ती पंथांशी होते, ज्यांना नेहमी धर्मद्रोही म्हणून वागविण्यात येत असे; आणि अशा राजकुमारांशी होते, ज्यांना नेहमी बंडखोर किंवा ख्रिस्ताच्या देहाचे विभाजक म्हणून मानले जात असे. युरोपातील प्रमुख सत्तांनी मूर्तिपूजेशी असलेली आपली आसक्ती सोडली, पण केवळ तिच्याच घृणास्पद प्रथांना दुसऱ्या स्वरूपात चिरस्थायी करण्यासाठी; कारण कॅथलिक अर्थाने ख्रिस्ती होण्यासाठी मूर्तिपूजेला फक्त बाप्तिस्मा देणे एवढेच आवश्यक होते; आणि जेव्हा तिच्या अध्यक्षीय सेवकाच्या हितसंबंधांनी किंवा सूडबुद्धीने अशी मागणी केली, तेव्हा त्यांची संपत्ती आणि सिंहासने,—कदाचित त्यांचे प्राणही,—वेदीवर अर्पण केली गेली पाहिजेत. SS”

* भविष्यसूचक विवेचन, खंड १, १२७.

"+ गुडरिचचे Universal Hist. आणि Guthrie's Geog."

+ मोसहाइम ख्रिस्ती इतिहास, खंड १, १३२, १३३.

इंग्लंडमध्ये, पहिला ख्रिस्ती राजा आर्थर याने मूर्तिपूजकांच्या अवशेषांवर ख्रिस्ती उपासनेची स्थापना केली.* आपल्या इतिहासातील घटनाक्रम अधिक अचूक असल्याचा दावा करणारा रॅपिन असे नमूद करतो की, तो इ.स. ५०८ मध्ये ब्रिटनचा सम्राट म्हणून निवडला गेला. पुस्तक २, १२९.

"या काळात रोमच्या धर्माधिकारपीठाची स्थिती काय होती? — सिमाखुस ४९८ किंवा ९ पासून ५१४ पर्यंत पोप होता. त्याच्या पोपपदाचा कालखंड या उल्लेखनीय परिस्थिती व घटनांनी विशेषत्वाने चिन्हित झाला होता:"

"१. तो —रोमच्या चर्चमध्ये' प्रवेश करताच —पगानवादाचा त्याग करून गेला."

"२. आपल्या प्रतिस्पर्धाशी रक्तपात होईपर्यंत संघर्ष करून त्याने पोपपदाच्या आसनापर्यंत आपला मार्ग शोधून काढला. Du Pin.

"३. संत पेत्र यांचे उत्तराधिकारी म्हणून त्याला अर्पण करण्यात आलेल्या स्तुतिपूजनामुळे."

"४. सम्राट अनास्तासियुस याच्या बहिष्काराद्वारे.+"

"—किती प्रमाणात," असे मोसहाइम म्हणतो, "काही लोकांची मते रोमन पाँटिफांच्या स्वामिभावपूर्ण मागण्यांस अनुकूल होती, हे एन्नोडियसच्या एका विधानावरून सहज कल्पना करता येते; तो सिम्माखसचा तो कुप्रसिद्ध आणि उन्मत्त चाटुकार होता, जो संदिग्ध कीर्तीचा एक धर्माध्यक्ष होता. या परजीवी स्तुतिकर्त्याने, इतर निरर्थक प्रतिपादनांबरोबर, असेही ठामपणे मांडले की पाँटिफची स्थापना देवाच्या स्थानी न्यायाधीश म्हणून झाली आहे, आणि त्या स्थानी तो परमश्रेष्ठाच्या प्रतिनिधीच्या नात्याने कार्य करित होता."++

पश्चिमेत कॅथलिक कार्यासाठी प्राप्त झालेल्या बळामुळे, या यशामुळे, तसेच रोमच्या सिंहासनाच्या प्रतिनिधी आणि इतर दूत यांच्या कार्यवाहीमुळे, कॉन्स्टँटिनोपलमधील पोपसमर्थक पक्ष रोम येथील आपल्या स्वामीच्या वतीने उघड शत्रुत्वाचे समर्थन करण्याच्या स्थितीत — ठेवला गेला. इ.स. ५०८ मध्ये, उन्माद आणि नागरी युद्धाचे चक्रिवादळ पूर्वेकडील राजधानीच्या रस्त्यांमधून अग्नि आणि रक्त यांसह झेपावले.'

गिबन, इ.स. ५०८-५१४ या वर्षांच्या अंतर्गत, कॉन्स्टँटिनोपलमधील दंगलींबद्दल बोलताना, असे म्हणतो—सम्राटाच्या मूर्ती फोडण्यात आल्या, आणि तीन दिवसांच्या शेवटी त्याने आपल्या प्रजेकडून दयेची याचना करण्याचे धाडस करेपर्यंत त्याची व्यक्ती उपनगरात लपविण्यात आली होती. [पोपशाही विजयी आहे.] आपल्या मुकुटाविना, आणि याचकाच्या मुद्रेत, अनास्तासियुस सर्कसच्या सिंहासनावर प्रकट झाला. कॅथलिकांनी, त्याच्या समक्ष, खरे त्रिसागिऑन पुन्हा म्हटले; दूताच्या आवाजाने त्याने जांभळे वस्त्र त्यागण्याची जी घोषणा केली, त्या प्रस्तावावर त्यांनी जल्लोष केला; आणि सर्वाना राज्य करता येणार नसल्यामुळे, त्यांनी आधी सार्वभौमाच्या निवडीवर एकमत करावे, या इशान्याकडे त्यांनी लक्ष दिले; आणि आपल्या स्वामीने कोणतीही कुचराई न करता सिंहांकडे सोपविण्यासाठी दोषी ठरविलेल्या, लोकांत अप्रिय असलेल्या दोन मंत्र्यांचे रक्त त्यांनी स्वीकारले. या उग्र पण क्षणिक बंडखोरींना वितालियनच्या यशामुळे प्रोत्साहन मिळाले; त्याने, आपल्या हूण व बल्गेरियनांच्या सैन्यासह, जे बहुतांशी मूर्तिपूजक होते, स्वतःस कॅथलिक विश्वासाचा सेनानी घोषित केले. या धर्मभिरू बंडात त्याने थ्रेस उजाड केले, कॉन्स्टँटिनोपलला वेढा घातला, आपल्या सहख्रिस्तींपैकी पासष्ट हजारांचा संहार केला, जोपर्यंत त्याने बिशापांना परत बोलावणे, पोपाचे समाधान, आणि चाल्सेडन परिषदेची स्थापना—मरणासन्न अनास्तासियुसकडून अनिच्छेने स्वाक्षरी केलेला, आणि जस्टिनियनच्या काकाने अधिक निष्ठेने अंमलात आणलेला एक सनातनी करार—हे साध्य केले नाही. आणि शांततेच्या देवाच्या नावाने, आणि त्याच्या शिष्यांकडून, चालविण्यात आलेल्या धार्मिक युद्धांपैकी पहिल्या युद्धाचा हा असा परिणाम होता. एसएस

अपोलोस हेल यांच्याकडील पुढील उताऱ्याद्वारे, या मुद्द्यावरचे साक्ष्य आपण समाप्त करतो: —आता आम्ही आमच्या आधुनिक गमालीएलांना इ.स. ५०८ मध्ये, मूर्तिपूजेच्या पवित्रस्थानाच्या ठिकाणी (ज्यावर नंतर “सेंट पीटरचा पितृवारसा” असा दावा करण्यात आला) आमच्याबरोबर उभे राहण्याचे आमंत्रण देतो. आपण काही वर्षे भूतकाळात दृष्टिक्षेप टाकतो, आणि उत्तरेकडील रानटी बर्बर लोकांची उग्र मूर्तिपूजा नाममात्र ख्रिस्ती असलेल्या पश्चिम रोमच्या साम्राज्यावर कोसळून पडत आहे—सर्वत्र विजय मिळवीत आहे—आणि तिचे ते विजय सर्वत्र अत्यंत क्रूर निर्दयतेने चिन्हित झालेले आहेत. . . . साम्राज्य कोसळते आणि तुकडे तुकडे होते. या तुकड्यांतील प्रभू आणि अधिपती एकामागोमाग एक आपली मूर्तिपूजा सोडून ख्रिस्ती विश्वासाची कबुली देतात. धर्माच्या बाबतीत विजेते पराजितांसमोर झुकत आहेत. तरीही मूर्तिपूजाच विजयी आहे. तिच्या समर्थकांमध्ये एक कठोर आणि यशस्वी विजेता आहे. (क्लोव्हिस.) पण लवकरच तोही या नव्या विश्वासाच्या सामर्थ्यासमोर नतमस्तक होतो आणि त्याचा पुरस्कर्ता बनतो. तो अजूनही विजयी आहे, परंतु एक वीर आणि विजेता म्हणून, तो ज्या बिंदूवर आपण उभे आहोत त्या, इ.स. ५०८ मध्ये, आपल्या उत्कर्षबिंदूस पोहोचतो.

“—त्याच वर्षी किंवा त्याच्या सुमारास, पतित साम्राज्याच्या शेवटच्या महत्त्वपूर्ण उपविभागाचे, त्याच्या विजयी ‘राजा’च्या राज्याभिषेकाद्वारे, सार्वजनिकरीत्या ख्रिस्तीकरण केले जाते.”

“—ज्या कालखंडावर आपण उभे आहोत त्या काळातील पोन्टिफ हा अलीकडेच धर्मातरित झालेला एक पगन आहे. ज्या रक्तरंजित संघर्षाने त्याला त्या आसनावर बसविले, तो एका अरियन राजाच्या हस्तक्षेपामुळे निर्णित झाला. त्याला वाकून प्रणाम केला जातो आणि ‘पृथ्वीवर देवाचे स्थान भरणारा’ म्हणून अभिवादन केले जाते. सेनट त्याच्या सत्तेखाली इतकी आली आहे की, रोमच्या पीठाच्या हिताची मागणी आहे असा संशय जरी आला, तरी ते सम्राटालाच बहिष्कृत करतात. . . . इ.स. 508 मध्ये पूर्वीय साम्राज्याच्या सिंहासनाखाली स्फोटक खाण उडविली जाते. तिच्यामुळे निर्माण झालेल्या गोंधळ व संघर्षाचा परिणाम म्हणजे त्याच्या कायदेशीर अधिपतीचा अपमान व अधोगती होय. आता प्रश्न असा आहे की, पगनवाद कितपत दडपला गेला होता की त्याच्या पर्यायाला व उत्तराधिकार्याला, म्हणजे पोपशाहीच्या घृणास्पद अपवित्रतेला, जागा मिळाली? ही अपवित्रता तिच्या निंदा आणि रक्तपाताच्या कारकिर्दीस प्रारंभ करण्यासाठी कोणत्या वेळी अशा स्थितीत ठेवली गेली? पगनवादाच्या जागी ती “स्थापिली” गेली, किंवा “उभारली” गेली, यासाठी 508 ह्याशिवाय दुसरी कोणती तारीख आहे काय? जर या गूढ मोहिनीने अद्याप तिचे सर्व बळी आपल्या वशांत आणले नसतील, तरी तिने आपले स्थान घेतले आहे, आणि काहीजण तिच्या मोहिनीसमोर शरण गेले आहेत.”

“इतर शेवटी वश केले जातात,—‘आणि राजे, आणि लोकसमुदाय, आणि बहुसंख्य जनसमुदाय, आणि राष्ट्रे, आणि भाषा,’—यांना त्या मोहिनीच्या अधीन आणले जाते जी त्यांना तयार करते, अगदी ‘येशूच्या हुतात्म्यांच्या रक्ताने मदनमत्त’ असतानाही, ‘आपण देवाची सेवा करीत आहोत’ असे समजण्यास, आणि स्वतःला स्वर्गाचे एकमेव लाडके मानण्यास, आणि त्याच वेळी नरकाच्या दंडासाठी अधिक सहज व अधिक समृद्ध भक्ष्य होत जाण्यास.”

“आपल्याकडे ती तारीख आहे. ‘नित्य’ काढून टाकण्यात आले, आणि उजाड करणारी घृणास्पद गोष्ट 508 मध्ये स्थापन करण्यात आली. या बिंदूपासून मोजल्यास 1290 दिवस किंवा वर्षे 1798 मध्ये समाप्त होतात, जिथे, जसे आधीच दाखविण्यात आले आहे, बुओनापार्टेच्या बाहुबलाने पोपकडून नागरी सत्ता हिरावून घेण्यात आली. 1335 दिवस आपल्याला त्या घटनेच्या पलीकडे पूर्ण 45 वर्षांपर्यंत घेऊन जातात.”

“परंतु काही जण म्हणतील, तुम्ही कालखंडांचा शेवट भूतकाळात कसा काय ठरविता? दानिएलाने दिवसांच्या शेवटी विश्रांती घ्यावी आणि आपल्या वाट्यात उभे राहावे, असे लिहिलेले नाही काय? निश्चितच; आणि आम्ही त्यावर विश्वास ठेवतो. परंतु दानिएलाने आपल्या वाट्यात उभे राहणे म्हणजे काय? हा मुद्दा आपण काळाच्या समाप्तीचे स्पष्टीकरण करावयास येऊ, आणि दिवसांच्या शेवटी प्रत्यक्ष घडून आलेल्या घटनांचे परीक्षण करू, तेव्हा विचाराधीन होईल. तोपर्यंत आम्ही येथे पुढील एका आठवड्यापर्यंत नांगर टाकतो.” Review and Herald, January 28, 1858.

प्रेसकॉट आणि डॅनिएल्स यांचे दोष व धोके; शहरांमध्ये कार्य केले जावे

(A. G. Daniells यांची 1901 मध्ये जनरल कॉन्फरन्सचे अध्यक्ष म्हणून निवड झाली. यावरून असे सूचित होते की हा दस्तऐवज 1910 मध्ये लिहिला गेला, त्या काळात श्रीमती व्हाईट या Daniells यांनी शहरांकडे केलेल्या दुर्लक्षाबद्दल आणि "Daily" संबंधीच्या वादात त्यांच्या सहभागाबद्दल अत्यंत चिंतित होत्या.)

आता, अलीकडे स्टीव्ह व्होलबर्ग असे म्हणत होते की "डेली" बाबत त्यांना कोणतीही भूमिका घ्यावी लागत नाही, कारण एलेन व्हाईट यांनी "डेली" बाबत कधीही कोणतीही भूमिका घेतली नव्हती; आणि भविष्यवक्त्या स्त्रीने अशी भूमिका घेणे जर पुरेसे असेल, तर ते त्यांच्यासाठीही पुरेसे आहे.

होय, एलेन व्हाईट यांची "द डेली" विषयी एक भूमिका होती. त्यांनी असे म्हटले की मिलराइट्सची त्याविषयीची समज योग्य होती, आणि त्या हे समजत होत्या की ते पॅगनिझम होते. त्यांना हे समजत होते की जेव्हा पॅगनिझम दूर केले गेले, तेव्हा 1335 ची सुरुवात झाली; आणि त्यांना हेही समजत होते की त्या व्यतिरिक्त इतर दृष्टिकोन केवळ अंधार आणि गोंधळ निर्माण करतात.

आणि १८५० च्या इतिहासावरून तुम्ही जे दाखवून देऊ शकता की जे खरोखरच अंधकार आणि गोंधळ आणणारे म्हणून वेगळे ठरले, ते म्हणजे क्रॉझियरचे हे मत की "डेली" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करित होते; म्हणून, मला असे वाटते की तिला "डेली" काय होते याची समज होती—ते केवळ काय होते एवढेच नव्हे, तर ते काय प्रतिनिधित्व करित होते याचीही—कारण, जर तुम्ही ती भूमिका सोडली, तर तुम्ही अंधकार आणि गोंधळात जाता.

परंतु, १९१० मध्ये एलेन व्हाईट यांनी जनरल कॉन्फरन्सचे अध्यक्ष आणि डब्ल्यू. डब्ल्यू. प्रेस्कॉट यांना क्रॉझियरच्या ह्याच दृष्टिकोनाचा आग्रह धरण्याबद्दलही ताडना दिली.

आणि कोणताही इतिहासकार असा युक्तिवाद करणार नाही की प्रेस्कॉट, विली व्हाईट आणि ए. जी. डॅनिएल्स यांनी, जेव्हा ते "द डेली"चा आग्रह धरत होते, तेव्हा ते "द डेली" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते ही कल्पना पुढे नेत होते. हे सर्वाना माहित आहे.

परंतु, Manuscript Releases, volume 20 मधील संपूर्ण लेख येथे तुमच्याकडे आहे.

हे कधी प्रकाशित झाले? तर, ते १९८८ मध्ये प्रकाशित झाले; म्हणून, अॅडव्हेंटिझमचा अभ्यास करणाऱ्या विद्यार्थ्यांना १९८८ मध्ये त्याचा विचार करण्यासाठी ते उपलब्ध आहे.

विली व्हाईट, प्रेस्कॉट आणि डॅनिएल्स यांनी अॅडव्हेंटिझममध्ये "डेली"विषयीचा खोटा दृष्टिकोन कधी प्रस्थापित केला? १९१९ ते १९३१ या काळात त्यांनी आपले कार्य पूर्ण केले. १९३१ पर्यंत—ते विसरूनच जा!! अॅडव्हेंटिझम असे शिकवणार आहे की "डेली" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते, कारण त्यांनी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटिझम आणि कॅथॉलिकिझमकडून आलेल्या शास्त्रवचनांच्या अर्थलावणीचा स्वीकार केला आहे. आणि या बिंदूपासून पुढे, "डेली"ची ओळख ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्य म्हणून केली जाते.

अरे, अशा काही आवाजांनी याला विरोध केला आहे ज्यांना अधिक चांगले माहित आहे, परंतु त्या टप्प्यापासून पुढे परिस्थितीची दिशा पूर्णपणे पालटली आहे.

आणि मग १९८८ मध्ये, प्रेस्कॉट, डॅनिएल्स, आणि विली व्हाईट यांनी "डेली" विषयी खळबळ माजविलेल्या अगदी त्याच काळात, एलेन व्हाईट इस्टेटने आमच्यासाठी १९१० मधील हे विधान प्रसिद्ध केले.

आपल्या अनुभवाच्या या अवस्थेत, आपल्या परिषदेमधील त्या महत्त्वाच्या सभेत [आपल्याला] विचारार्थ देण्यात आलेल्या विशेष प्रकाशापासून आपली मने दूर ओढली जाऊ नयेत. आणि तेथे बंधू Daniells होते, ज्यांच्या मनावर शत्रू कार्य करित होता;

याचा अर्थ काय? शत्रू तुमच्या मनावर कार्य करीत आहे याचा अर्थ काय? याचा अर्थ पवित्र आत्मा तुमच्या मनावर कार्य करीत नाही.

"...आणि तुमच्या मनावर आणि एल्डर प्रेस्कॉट यांच्या मनावर स्वर्गातून हाकलून दिलेल्या देवदूतांद्वारे कार्य केले जात होते..."

"प्रभूने तुम्हाला आणण्याची प्रेरणा दिली नव्हती अशा क्षुल्लक गोष्टी व बारकावे पुढे आणले जावेत, यासाठी तुमची मने भरकटविणे हे सैतानाचे काम होते. त्या आवश्यक नव्हत्या. परंतु यामुळे सत्याच्या कार्याला मोठी बाधा पोहोचत होती. आणि तुमच्या मनातील विचार, जर तुम्हाला अशा क्षुल्लक गोष्टींमध्ये किंवा बारकाव्यांमध्ये गुंतवून दूर नेले जाऊ शकले, तर ते सैतानाच्या योजनेचे कार्य आहे. पुस्तकांत लिहिलेल्या लहानसहान गोष्टी दुरुस्त करणे म्हणजे आपण फार मोठे कार्य करीत आहोत, असे तुम्ही समजता. परंतु मला अशी आज्ञा देण्यात आली आहे: मौन हेच वाक्यातुर्य आहे."

त्यांना उरायाह स्मिथ यांच्या *Thoughts on Daniel and Revelation* या पुस्तकात जाऊन, "Daily" हे Paganism आहे याविषयी त्यांनी जे म्हटले होते ते काढून टाकायचे होते. म्हणूनच या कालखंडात विली व्हाइट, प्रेस्कॉट, आणि डॅनिएल्स यांच्या विरोधात लढणाऱ्या पुरुषांपैकी एकाचे नाव लॅरी स्मिथ आहे.

लॅरी स्मिथ कोण आहे? तो उरियाचा पुत्र आहे, आणि त्यांना काय करायचे आहे हे त्याला माहीत आहे, आणि तो आपल्या वडिलांच्या बाजूने उभा आहे: "द डेली" म्हणजे मूर्तिपूजा.

"मी असे म्हणावयाचे आहे, तुमचे दोष काढणे थांबवा. जर सैतानाचा हा हेतू फक्त पूर्णत्वास नेला जाऊ शकला असता, तर तुम्हांला असे दिसते [की] तुमचे कार्य संकल्पनेत अत्यंत अद्भुत मानले गेले असते. सर्व प्रकारच्या मनोवृत्तीच्या लोकांना ज्यांविषयी एकमत नव्हते, अशा सर्व कथित आक्षेपार्ह वैशिष्ट्यांना एकत्र आणणे ही शत्रूची योजना होती."

"मग काय? ज्या कार्यामुळे सैतान प्रसन्न होईल, तेच कार्य घडून येईल. आपल्या विश्वासाविषयी बाहेरच्यांसमोर अशी प्रतिमा सादर केली जाईल जी त्यांना अगदी अनुरूप भासेल, आणि जी चारित्र्याचे असे गुण विकसित करील की"

काय करावे? "मोठा गोंधळ निर्माण करावा."

"दैनंदिन" विषयी इतरही असे दृष्टिकोन स्वीकारले गेले आहेत, जे गोंधळ आणि अंधकार निर्माण करतात.

"आणि जे सुवर्णक्षण लोकांसमोर हा महान संदेश उत्कटतेने मांडण्यासाठी वापरले गेले पाहिजेत, त्यांमध्ये मग्न व्हावे. आपण ज्या कोणत्याही विषयावर कार्य केले आहे, त्याविषयीची मांडणी सर्वांची परस्पर सुसंगत असू शकणार नाही, आणि त्याचा परिणाम असा होईल की विश्वासणाऱ्यांच्या व अविश्वासणाऱ्यांच्या मनांत गोंधळ निर्माण होईल. हाच तो प्रकार आहे, जो घडून यावा अशी सैतानाचीच योजना होती—मतभेद म्हणून ज्याचे वाढवून प्रदर्शन करता येईल असे काहीही."

प्रभूची इच्छा असेल तर, जेव्हा आपण आपल्या बायबल-अध्ययनातून या सिद्धांतांना सिद्ध करण्यास आरंभ करू, तेव्हा आपण यहेज्केल 28 कडे पाहू; कारण यहेज्केल 28 मध्येच "डेली"चे अगदी मूळ तत्त्व ओळखले जाते. यहेज्केल 28 हे ल्युसीफरच्या आत्मोन्नतीविषयी आहे, आणि ती त्यावर चिन्ह ठेवत आहे; कारण, ते "डेली" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते असे म्हणण्याचा प्रयत्न करीत असताना, ते केवळ "डेली"च्या खऱ्या दृष्टिकोनास—जो आत्मोन्नतीचे प्रतीक आहे—नाकारत नव्हते, तर त्यांच्या स्वतःच्या अनुभवात त्या अगदी त्याच आत्मोन्नतीचे प्रगटीकरण करीत होते. ती ठळकपणे अधोरेखित करते की ते आपल्या रांगांत गोंधळ आणतील.

“आता, येथे एक महान कार्य आहे, ज्यामध्ये विचित्र आत्मे कार्यरत होऊ शकतात. परंतु नाश पावत असलेल्या जीवांचे तारण व्हावे यासाठी प्रभूकडे एक कार्य [करावयाचे] आहे; आणि सैतान, वेषांतर करून, आमच्या रांगांत संभ्रम निर्माण करित ज्या जागा भरून काढू शकतो, ते तो परिपूर्णतेने करील, आणि ते सर्व किरकोळ मतभेद मोठे व ठळक बनतील.”

आणि “मला दाखविण्यात आले” याचा अर्थ काय? देवाने तिला हे विशेषतः सांगितले होते.

“आणि मला आरंभापासूनच दाखविण्यात आले की प्रभूने या कार्याचे ओझे ना एल्डर्स डॅनिएल्स यांना दिले आहे, ना प्रेस्कॉट यांना. सैतानाच्या कपटयुक्त युक्त्या आत आणल्या जाव्यात काय? हे ‘डेली’ असे काही महान प्रकरण आहे काय, की ते या महत्त्वपूर्ण काळात मनांना गोंधळात टाकण्यासाठी व कार्याच्या प्रगतीस अडथळा आणण्यासाठी पुढे आणावे? ते तसे नसावे, काहीही असो. हा विषय पुढे आणला जाऊ नये,”

सिस्टर व्हाइट यांना “डेली” समजत होती, आणि “डेली” विषयी हे शिकवणे की ती ख्रिस्ताची पवित्रस्थानातील सेवा आहे, ही अशी गोष्ट आहे जी स्वर्गातून हाकलून देण्यात आलेल्या देवदूतांकडून आली आहे आणि जी केवळ गोंधळ व अंधकार निर्माण करते, हेही त्यांना समजत होते; तसेच, “डेली” हे पॅगनिझमचे प्रतिनिधित्व करते, आणि जेव्हा “डेली” दूर करण्यात आली, तेव्हा 1335-वर्षांच्या कालभविष्यवाणीची सुरुवात झाली, ही पायोनिअरची भूमिका त्यांना ज्ञात होती. हे त्यांना ठाऊक होते. हे लोक काहीही म्हणोत, त्यांना त्या दोन्हीतील फरक ठाऊक होता.

“काहीही झाले तरी तसे होऊ नये. हा विषय पुढे आणला जाऊ नये; कारण जो आत्मा त्याद्वारे आत आणला जाईल तो प्रतिबंध करणारा असेल, आणि ल्युसीफर प्रत्येक हालचालीवर लक्ष ठेवून आहे. सैतानी शक्ती आपले कार्य आरंभ करतील आणि आमच्या पंक्तींमध्ये गोंधळ निर्माण केला जाईल. जी गोष्ट कसोटीची बाब नाही, अशा मतभेदांचा शोध घेत फिरण्याचे तुम्हाला कोणतेही आवाहन नाही; पण तुमचे मौन हेच प्रभावी वचन आहे. ही बाब मला पूर्ण स्पष्टपणे माझ्यासमोर ठेवलेली आहे. या विषयांबाबत सैतानाने जसा संकल्प केला आहे तसा तो आमच्याच लोकांपैकी कोणालाही जर गुंतवू शकला, तर सैतानाचे कार्य विजयी होईल. आता विलंब न लावता कार्य हाती घेतले पाहिजे आणि कोणताही [मतभेद] व्यक्त केला जाऊ नये.”

“जे पुरुष आमच्यामधून निघून गेले आहेत त्यांना सैतान दुष्ट देवदूतांबरोबर एकत्र येण्यास आणि क्षुल्लक प्रश्नांवर आमच्या कार्यास विलंब लावण्यास प्रवृत्त करील; आणि मग शत्रूच्या छावणीत किती आनंदोत्सव होईल. एकत्र या, एकत्र या. प्रत्येक मतभेद गाडून टाका. आता आमचे कार्य असे आहे की हे मतभेद दूर करण्यासाठी आपली सर्व शारीरिक आणि मेंदू-तंत्रिकाशक्ती अर्पण करावी, आणि सर्वानी एकमत व्हावे. जर सैतानास त्याच्या महान अपवित्र ज्ञानाने अगदी किंचितही पाय रोवण्याची परवानगी मिळाली, [तर तो आनंदित होईल].”

“आता, तुम्ही कसे कार्य करित होतात हे मी पाहिले, तेव्हा तुम्ही जर पुढे जाऊन आम्हांला सोडून गेलेल्या पक्षांना आमच्या श्रेणींत गोंधळ निर्माण करण्याची अगदी थोडीशीही संधी दिलीत, तर संपूर्ण परिस्थिती आणि त्याचे परिणाम माझ्या मनाला पूर्णपणे उमगले. तुमच्यातील विवेकाचा अभाव सैतानाला जसा हवा होता तसाच ठरला असता. तुमची मोठ्याने केलेली घोषणा पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेअंतर्गत नव्हती. मला तुम्हांला असे सांगण्याची सूचना देण्यात आली की, देवाच्या मार्गदर्शनाखाली चालविले गेलेल्या पुरुषांच्या लिखाणांतील दोष शोधणे हे देवापासून प्रेरित नाही. आणि जर हीच ती बुद्धी असेल जी एल्डर Daniells लोकांना देणार असतील, तर त्यांना कोणत्याही प्रकारे अधिकृत पद देऊ नका, कारण ते कारणापासून परिणामापर्यंत युक्तिवाद करू शकत नाहीत. या विषयावर तुमचे मौन हाच तुमचा विवेक आहे. आता, जे पुरुष हयात नाहीत त्यांच्या प्रकाशनांतील दोष शोधण्यासारखे कोणतेही कार्य हे देवाने तुमच्यापैकी कोणालाही करण्यासाठी दिलेले कार्य नाही. कारण जर हे पुरुष—एल्डर्स Daniells आणि Prescott—नगरांमध्ये कार्य करताना दिलेल्या निर्देशांचे पालन केले असते, तर पुष्कळ, फार पुष्कळ जण सत्याविषयी खात्री पावून परिवर्तित झाले असते; समर्थ पुरुष, जे [आता] अशा पदांवर आहेत की जिथे त्यांच्यापर्यंत कधीच पोहोचता येणार नाही.”

“संपूर्ण जग हे एका महान कुटुंबाप्रमाणे मानले पाहिजे. आणि जेव्हा तुमच्याजवळ ज्ञानाचा असा झरा उपलब्ध आहे की ज्यातून तुम्ही घेऊ शकता, तेव्हा आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताने दिलेल्या साक्ष्यांसह तुम्ही जगाला कित्येक

वर्षे नाश पावू दिले आहे, असे का? खरा धर्म आपल्याला प्रत्येक पुरुष व स्त्री यांच्याकडे अशा व्यक्ती म्हणून पाहण्यास शिकवितो की ज्यांचे आपण हित करू शकतो.”

हे अनेक वर्षे मुद्रित स्वरूपात आहे: —‘A Balanced Mind,’ एल्डर Andrews यांना दिलेली साक्ष. मन असे संस्कारित केले जाऊ शकते की कधी बोलावे आणि कोणते भार उचलून घ्यावेत व वाहावेत हे जाणण्यास ते सामर्थ्यवान होईल, कारण ख्रिस्त तुमचा शिक्षक आहे. आणि तुम्ही तुमच्या बुद्धीचे उच्चीकरण करून मतभेद निर्माण करणारा मार्ग अवलंबित आहात [जेव्हा मी तुम्हाला तसे करताना पाहिले], तेव्हा मला तुमच्याविषयी फार मोठी भीती वाटली. परमेश्वर अशा ज्ञानी मनुष्यांना बोलावतो, जेव्हा त्यांच्यासाठी शांत राहणे हेच शहाणपण असते तेव्हा ते आपली शांतता राखू शकतात. जर तुम्हाला परिपूर्ण मनुष्य व्हावयाचे असेल, तर तुम्हाला येशू ख्रिस्ताद्वारे पवित्रीकरणाची गरज आहे. आता एक कार्य नुकतेच आरंभ झाले आहे, आणि प्रत्येक सेवकात, प्रत्येक परिषदाध्यक्षात [a conference] शहाणपण प्रगट होऊ दे. परंतु येथे असे एक कार्य होते, जे तुम्ही अनेक वर्षांपूर्वी हातात घ्यायला हवे होते, जिथे या अगदी कार्यासाठी तुमचा आवाज उठविण्याची गरज होती. ख्रिस्ताने आपल्या सर्व लोकांना त्यांनी काय करावे आणि कोणत्या गोष्टी त्यांनी करू नयेत याविषयी विशेष निर्देश दिले. आणि परमेश्वराची धार्मिकता सिद्ध करण्यासाठी आपल्याजवळ कार्य करण्यास थोडाच काळ उरला आहे. तुम्ही परमेश्वराचा मार्ग समजू शकता. अध्यक्षपदी नेमले गेल्यानंतर गोष्टी तुमच्या स्वतःच्या योजनेप्रमाणे चालविण्याचा तुमचा हेतू मी पाहिला. तुम्ही असा विचार केला होता की तुम्ही अद्भुत गोष्टी कराल, जे असे कार्य ठरले असते की ते करण्यासाठी देवाने तुमच्या हातात दिलेले नव्हते. आता, जर परमेश्वराने तुम्हाला सेवेसाठी स्वीकारले असेल, तर तुमचे कार्य दडपणे नव्हे, तर शक्य असेल ती प्रत्येक गरज हलकी करणे व मुक्त करणे हे आहे. परंतु अतिशय लवकर तुम्ही असा पुरावा दिला आहे की शहाणपण आणि पवित्र केलेला न्यायनिर्णय तुमच्यामध्ये प्रगट झालेला नाही. तुम्ही अशा बाबी उघडपणे पुढे आणल्या, ज्या परमेश्वराने प्रकाश दिल्याशिवाय स्वीकारल्या गेल्या नसत्या.

“मला सूचना देण्यात आली आहे की अशा घाईघाईच्या हालचाली करू नयेत होत्या, जशा की आणखी एका वर्षासाठी तुम्हाला कॉन्फरन्सचा अध्यक्ष म्हणून निवडणे. परंतु हा विषय प्रार्थनेत प्रभूसमोर आणला जाईपर्यंत प्रभू अशा आणखी घाईघाईच्या व्यवहारास मनाई करतो; आणि प्रभूचे कार्य अध्यक्षीय येते, ही अत्यंत गंभीर जबाबदारी आहे, असा संदेश तुम्हाला प्राप्त झाला असताना, ‘डेली’ या विषयावर तुम्ही ज्या प्रकारे उद्रेक केला, तसे करण्याचा तुम्हाला कोणताही नैतिक अधिकार नव्हता, आणि तुमचा प्रभाव हा प्रश्न निर्णित करील, असे समजणेही योग्य नव्हते. तेथे एल्डर हॅस्केल होते, ज्यांनी या जड जबाबदाऱ्या वाहिल्या आहेत, आणि एल्डर इर्विन आहेत, तसेच मी उल्लेख करू शकणारे आणखी अनेक पुरुष आहेत, ज्यांच्यावर या जड जबाबदाऱ्या आहेत.”

“वृद्ध पुरुषांविषयी तुमचा आदर कुठे होता? या विषयाचा विचार करण्यासाठी सर्व जबाबदार पुरुषांना सहभागी करून न घेता तुम्ही कोणता अधिकार गाजवू शकला असता? परंतु आता आपण या विषयाची चौकशी करू या. जे कार्य दुर्लक्षित राहिले आहे त्याच्या पार्श्वभूमीवर, हे प्रभूचे न्यायनिर्णय आहे की नाही, आणि कार्य आणखी एक वर्ष पुढे नेण्याविषयी तुमची उत्कटता दर्शविण्याचा हा प्रकार आहे की नाही, याचा आपण आता पुनर्विचार केला पाहिजे. जर तुमच्याशी एकरूप होऊन सहकार्य करणाऱ्या मदतीसह तुम्ही हे कार्य आणखी एक वर्ष पुढे नेणार असाल, तर तुमच्यामध्ये आणि एल्डर प्रेस्कॉट यांच्यामध्ये बदल झाला पाहिजे. आणि स्वतःची अंतःकरणे देवापुढे नम्र करा. प्रभूला तुमच्यामध्ये भिन्न अनुभवाचे प्रकटीकरण दिसले पाहिजे; कारण जर कधी पुरुषांना या वर्तमान [काळात] पुनःपरावर्तित होण्याची गरज होती, तर ते एल्डर डॅनिएल्स आणि एल्डर प्रेस्कॉट आहेत.”

“सात पुरुष निवडले जावेत; ते शहाणपणाचे पुरुष असावेत आणि देवाच्या कृपेच्या कार्याद्वारे पुनःपरिवर्तनाचा पुरावा देणारे असावेत. कारण जे पुरुष इतके आंधळे झाले आहेत की कारणापासून परिणामापर्यंत तर्क करू शकत नाहीत, असे की त्यांनी कार्याच्या जबाबदाऱ्या वाहिलेल्या पुरुषांकडे आणि या कॉन्फरन्सच्या अध्यक्षांकडे दुर्लक्ष करावे; जे पुरुष दोन वर्षांहून अधिक काळ हे कार्य वाहून नेत आहेत त्यांची उपेक्षा व्हावी; आणि असा उतावळा परिणाम घडून यावा की पुरुषांनी अनेक वर्षे आपल्या समोर ठेवलेले तेच कार्य—शहरांमध्ये कार्य करणे—दुर्लक्षित करावे, आणि सल्ल्यासाठी वृद्ध पुरुषांकडे अजिबात, किंवा अत्यल्प, लक्ष द्यावे, परंतु लोकांना

जे सांगण्याचे ते स्वतः ठरवितात त्याच गोष्टी जाहीर कराव्यात—हे स्वतःच अशा भव्य आणि अद्भुत कार्याची जबाबदारी सोपविण्यासाठी त्या पुरुषांची अयोग्यता व असुरक्षितता यांची साक्ष देते.”

“ख्रिस्त मृत नाही. त्याचे कार्य अशा विचित्र रीतीने चालविले जावे, असे तो कधीही होऊ देणार नाही. पुस्तके जशी आहेत तशीच राहू द्या. जर कोणताही बदल अत्यावश्यक असेल, तर त्या बदलात सुसंगती असावी अशी व्यवस्था देव करील; परंतु जेव्हा मोठ्या जबाबदाऱ्यांसह एखादा संदेश मनुष्यांवर सोपविला जातो, तेव्हा [देव] अशी विश्वासूता अपेक्षित करतो जी प्रेमाद्वारे कार्य करील आणि आत्म्याला शुद्ध करील. वडील दानिएल्स आणि प्रेस्कॉट या दोघांनाही पुनःरूपांतरणाची गरज आहे. एक विचित्र कार्य आत शिरले आहे, आणि ते ख्रिस्त आमच्या जगात करण्यासाठी आला त्या कार्याशी सुसंगत नाही; आणि जे सर्व खऱ्या अर्थाने रूपांतरित झालेले आहेत, ते ख्रिस्ताची कार्ये करतील.”

“आपण सर्वांनी त्या कार्यास प्रवृत्त व्हावे, जे पित्याचे गौरव करील. आपण संकटाच्या निर्णायक टप्प्यावर आलो आहोत—या तयारीच्या काळात येशू ख्रिस्ताच्या स्वभावाशी अनुरूप व्हावे, अन्यथा त्याचा प्रयत्नच करू नये. एल्डर डॉनिएल्स, जशा प्रकारच्या परिस्थितीत तुम्ही पूर्वी केले आहे तसे आपला आवाज उंचावून बोलण्याचे स्वातंत्र्य तुम्ही स्वतःस आहे असे समजू नका. आणि हे समजून घ्या की, एखाद्या कॉन्फरन्सचा अध्यक्ष हा शासक नसतो. तो त्या सुज्ञ पुरुषांबरोबर कार्य करतो, जे अध्यक्ष म्हणून पद धारण करतात आणि ज्यांना देवाने मान्यता दिली आहे. देवाने ज्यांना मान्यता दिली आहे अशा लेखणींनी लिहिलेल्या मुद्रित पुस्तकांतील लिखाणात हस्तक्षेप करण्याचे स्वातंत्र्य त्याला नाही. जोपर्यंत ते राज्य करणारी, वर्चस्व गाजविणारी सत्ता कमी दाखवीत नाहीत, तोपर्यंत त्यांना पुढे प्रभाव गाजवू देण्यात येऊ नये. संकटसमय आला आहे, कारण देवाचा अपमान होईल.”

“अप्रगत शहरांकडे प्रभु कसा पाहतो? ख्रिस्त स्वर्गात आहे. आता त्याची जाहीर कबुली अशी असली पाहिजे,—येथे कोणतेही राजसत्तात्मक राज्य नाही. आणि आता या जगाचा संकटकाल आहे. आता मी तारण्याची किंवा नाश करण्याची सामर्थ्य आहे. आता तो काळ आहे जेव्हा सर्वांचे भविष्य माझ्या हातात आहे. जगाचे तारण व्हावे म्हणून मी माझे जीवन दिले आहे. आणि ‘मी, जर उंच केला गेलो,’ तर जी तारणारी कृपा मी प्रदान करीन ती हे सिद्ध करील की जे सर्व जण दैवी साम्यरूपानुसार घडविले जातील आणि माझ्याशी एकरूप होतील, ते माझ्या उद्धारक कृपेच्या सामर्थ्याने मी जसे कार्य करतो तसेच कार्य करतील.’ ज्याची इच्छा असेल त्याने, आपल्या बंधुभगिनींसह, प्रभु देत असलेल्या सल्ल्याच्या अधीन राहून जबाबदारीच्या स्थानांवर असताना त्यांना देण्यात आलेले कार्य करण्यासाठी दृढपणे हात घालावा, आणि ज्याने जगावर इतके प्रेम केले की जगाच्या तारणासाठी त्याने आपले जीवन संपूर्ण बलिदान म्हणून दिले, त्याच्याशी पूर्ण सुसंवादाने कार्य करण्याचा अत्यंत मनःपूर्वक प्रयत्न करावा. मी आमच्या सेवकांना सांगतो की, जेव्हा ते आमच्या शहरांतील कार्यात प्रवेश करतात तेव्हा वचनसेवेसोबत एक शांत पावित्र्य असू द्या. आपण लोकांच्या मनावर योग्य ठसा उमटवू शकत नाही, जर आपण . . . [या पानाचा खालचा तृतीयांश भाग रिकामा ठेवलेला आहे.]”

“मी माझ्या दिनदर्शिकेतून प्रतिलिपी करीत आहे. येशूमध्ये जशी सत्यता आहे—तिच्याविषयी बोला, तिच्यासाठी प्रार्थना करा, तिच्या साधेपणातील प्रत्येक शब्दावर विश्वास ठेवा. जर विश्वासापासून दूर गेलेल्या आणि फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे लक्ष दिलेल्या, अगदी अलीकडेपर्यंत विश्वासात आमच्याबरोबर असलेल्या मनुष्यांसमोर चुका मांडल्या गेल्या, तर त्यातून तुम्हाला काय लाभ होईल? तुम्ही सैतानाच्या बाजूने उभे राहाल काय? अद्याप कार्य न झालेल्या क्षेत्रांकडे तुमचे लक्ष द्या. आमच्यासमोर जगव्यापी कार्य आहे. मला जॉन केलॉग यांच्याविषयी दृश्यरूप प्रतीके दाखविण्यात आली.”

एक अत्यंत आकर्षक व्यक्तिमत्त्व त्याने मांडत असलेल्या भ्रामक युक्तिवादांच्या कल्पनांचे प्रतिनिधित्व करीत होते, ज्या भावना खऱ्या बायबलसत्यापेक्षा भिन्न होत्या. आणि जे काहीतरी नवीन गोष्टीसाठी भुकेले व तहानलेले होते, ते [इतक्या भ्रामक] कल्पना पुढे आणीत होते की एल्डर प्रेस्कॉट मोठ्या धोक्यात होते. एल्डर डॉनिएल्स यांनाही या भ्रमात गुंतून पडण्याचा [असा] मोठा धोका होता की, जर या भावना सर्वत्र व्यक्त केल्या गेल्या, तर ते जणू एक नवे जगच ठरेल.

“होय, तसे झाले असते; परंतु त्यांची मने अशा प्रकारे गुंतलेली असताना मला दाखविण्यात आले की बंधू Daniells आणि बंधू Prescott आपल्या अनुभवात आध्यात्मिक[वादी] स्वरूपाच्या भावना गुंफित होते आणि आमच्या लोकांना अशा सुंदर भावनांकडे आकर्षित करीत होते की ज्या, शक्य असल्यास, अगदी निवडलेल्यांनाही फसवतील.”

अतिशय निवडलेले लोक फसविले जाणार नाहीत; परंतु असे काही लोक असतील जे त्या अतिशय निवडलेल्यांसोबत उभे आहेत, आणि ते फसविले जातील. अतिशय निवडलेले हे शहाण्या कुमारी आहेत. मूर्ख कुमारी फसविल्या जातील, बरोबर ना?

आणि या कालखंडात, जेव्हा निवडलेल्यांनाही फसविण्याचा मोह उपस्थित आहे, तेव्हा शहाण्या कुमारिका पवित्र आत्म्याचा ओतप्रोत वर्षाव स्वीकारत असताना, मूर्ख कुमारिका काय स्वीकारत आहेत? 2 थेस्सलनीकाकरांसमधील प्रबळ भ्रम. दैनंदिनाशी संबंधितपणे आपण त्याचाही विचार करू.

—“ते त्यांच्या अनुभवांत आत्मिक[आध्यात्मिकतावादी] स्वरूपाच्या भावना विणत होते आणि आमच्या लोकांना अशा सुंदर भावनांकडे ओढत होते की ज्या, शक्य असल्यास, अगदी निवडलेल्यांनाही फसवतील.”

आत्मवादाचा अगदी मूलभूत सारांश काय आहे?

राजा सावलाच्या कथेबाबत, शमुवेलाने काय म्हटले? “बंडखोरी ही जादूटोण्यासारखी आहे.” बंडखोरी ही जादूटोणा आहे.

शौल शेवटी कुठे येऊन पोहोचतो?

श्रोत्यांकडून: एन्दोरच्या जादूटोण्याबाबत.

एन्दोरच्या जादूटोणेवालीसह.

राजा शाऊलाने अशी कोणती गोष्ट केली की जिच्यामुळे घटनांची ही मालिका उद्भवली आणि ती त्याला एंडोरच्या चेटकीणीकडे घेऊन गेली? त्याने देवाच्या वचनापेक्षा स्वतःच्या वचनाला वरचे स्थान दिले. त्याला काय करावे हे सांगितले गेले होते, परंतु तो पुढे गेला आणि त्याने जे करावयाचे होते तेच केले.

आत्मवादाचा अगदी मूलभूत गाभा म्हणजे देवाच्या वचनापेक्षा आपल्या शब्दाला वरचे स्थान देणे होय. हाच त्याचा आरंभबिंदू आहे. हेच जादूटोणा आहे.

जादूटोणा म्हणजे सैतान तुम्हाला आपल्या प्रभावाखाली कसा आणतो हे ओळखणे होय. तो तुम्हाला कसा मोहित करतो, हा जादुई फसवणुकीशी संबंधित एक जादूविद्येचा शब्दप्रयोग आहे.

जेव्हा तुम्ही मोहित केलेले असता, तेव्हा सर्वप्रथम मोहित कोण होते? जादूगार. हे सर्व तेव्हाच सुरू होते, जेव्हा मी माझे वचन देवाच्या वचनापेक्षा वर ठेवतो. तेच जादूटोणा आहे, तेच बंडखोरी आहे, आणि मोहित झालो आहे तो मीच. आणि हेच Daniells आणि Prescott यांच्या बाबतीत घडले.

आणि हे घडत असताना डॅनिएल्स आणि प्रेस्कॉट कोणत्या भावना आणण्याचा प्रयत्न करीत होते? ‘द डेली’विषयीचा एक चुकीचा दृष्टिकोन.

आणि ‘दैनिक’ याविषयीचा खरा दृष्टिकोन कोणता आहे? तो असा की ते मूर्तिपूजकत्व आहे, आणि मूर्तिपूजकत्व हे स्व-उन्नतीचे धर्म आहे. हा असा धर्म आहे की ज्याची सुरुवात स्वर्गीय दरबारांत झाली, जेव्हा सैतानाने, जेव्हा सैतानाने, आपले वचन देवाच्या वचनापेक्षा वर ठेवले आणि मानवजातीच्या इतिहासात अधर्माच्या गूढतेचा प्रवेश केला.

अधर्माचे गूढ म्हणजे सैतानाचे आपल्याला मोहित करण्याचे कार्य होय. देवाच्या वचनापेक्षा आपले वचन किंवा त्याचे वचन वर स्थान द्यावे, यासाठी आपल्याला प्रवृत्त करणे हे सैतानाचे कार्य होय.

तुम्ही माझा विचारक्रम अनुसरता का?

दुष्कृत्य हा शब्द पाहा. स्ट्रॉग्स कॉनकॉर्डन्समध्ये तो दुष्कृत्याची व्याख्या देईल. आणि जेव्हा तुम्ही तो मूळ शब्दापर्यंत घेऊन जाता, तेव्हा दुष्कृत्याचा मूळ शब्द कोणता आहे? अल्फा, अल्फा. तेच अल्फा धर्मत्याग आहे.

डॅनिएल्स आणि प्रेस्कॉट हा मूर्खपणाचा दृष्टिकोन कधी पुढे रेटत होते? अल्फा धर्मत्यागाच्या कालखंडात.

म्हणून, येथे 'अतिशय निवडलेल्यांनाही फसविणे' याविषयी आणि यहेज्केल 28 वाचण्याविषयी सिस्टर व्हाईट काय म्हणत आहेत, हे चुकवू नका. काय घडत होते हे त्यांना ठाऊक होते. त्यांना हे ठाऊक होते की 'डेली' हा विषय केवळ तत्त्वज्ञानदृष्ट्या चुकीचा नाही, तर 'डेली'बाबत चुकीचा दृष्टिकोन प्रचार करणाऱ्यांना स्वतःचे शब्द देवाच्या वचनापेक्षा वर ठेवणे आवश्यक ठरते, आणि त्यामुळे ते अशा स्थितीत येतात की ते मोहित होतात; आणि म्हणूनच, आपल्या बंडखोरीद्वारे इतरांनाही मोहित करण्यासाठी ते सैतानाच्या हातातील एक साधन ठरतात.

"मला माझ्या लेखणीने हे नोंदवावे लागते [की] हे बंधू आपल्या भ्रमित कल्पनांतील असे दोष पाहतील, ज्यामुळे सत्य अनिश्चिततेत पडेल; आणि [तरीही] ते [जणू त्यांना] महान आध्यात्मिक विवेक आहे अशा रीतीने पुढे उभे राहतील. आता मला त्यांना [हे] सांगावयाचे आहे [की] जेव्हा मला हा विषय दाखविण्यात आला,"

लोक म्हणतात, "अरे, एलेन व्हाइट—तिची 'डेली'विषयी कोणतीही ठाम भूमिका नाही."

"जेव्हा एल्डर डॅनिएल्स 'डेली'विषयीच्या आपल्या कल्पनांचा पुरस्कार करित आपला आवाज रणशिंगाप्रमाणे उंचावत होते, त्या वेळी मला हे प्रकरण दाखविण्यात आले, आणि त्यानंतरचे परिणामही माझ्यापुढे सादर करण्यात आले. आमचे लोक गोंधळून जात होते. मी त्याचा परिणाम पाहिला, आणि मग मला अशा सूचना देण्यात आल्या की, जर एल्डर डॅनिएल्स, परिणामाचा विचार न करता, अशा प्रकारे प्रभावित झाले आणि स्वतःला देवाच्या प्रेरणेअंतर्गत असल्याचे मानू लागले,"—

हेच अध्यात्मवाद आहे. त्याने आपले वचन देवाच्या वचनापेक्षा वर ठेवले आहे. तो असा विश्वास ठेवत आहे की त्याला देवाकडून प्रेरणा मिळत आहे.

"जर एल्डर डॅनिएल्स, परिणामाचा विचार न करता, अशा प्रकारे प्रभावित होऊन स्वतःला देवाच्या प्रेरणेअंतर्गत असल्याचे मानू लागले, तर सर्वत्र आमच्या रांगांमध्ये संशयवाद पेरला जाईल, आणि आम्ही त्या ठिकाणी पोहोचू जिथे सैतान आपले संदेश पोहोचवील. ठाम अविश्वास आणि संशयवाद मानवी मनांत पेरले जातील, आणि सत्याच्या जागी दुष्टतेची विचित्र पिके उगवतील. Ms 67, 1910, 1-8. Manuscript Release, volume 20, 17-22.

आज संपूर्ण अॅडव्हेंटिझममध्ये दुष्टतेची विचित्र पिके सर्वत्र उगवत आहेत.

एलेन व्हाईट यांनी 2520 च्या पायोनियर समजुतीस आपली मान्यता दिली आहे.

एलेन व्हाइट यांनी डॅनिएल्सच्या पुस्तकातील "द डेली" हे पगानिझमचे प्रतिनिधित्व करते, या पायोनियर समजुतीस आपली मान्यता दिली आहे.